

Thyatirský věk církve

¹ Tedy, dnes večer jsme... předtím, než se začneme zabývat tímto velkým věkem církve... Prostě doufám, že na nás náš Pán vyleje svého Ducha... a znovu nám požehná. Budeme teď schopni se dotknout jenom těch nejdůležitějších bodů, protože v souvislosti s tou velkou událostí... která přichází, bychom tu byli celý dlouhý týden. A celý včerejší večer jsme měli tak nádherný čas.

A teď, předtím než budeme číst Písmo, mohli bychom na několik okamžiků změnit polohu a povstat ke slovům modlitby?

Náš milostivý nebeský Otče, přicházíme v tom na vše postačujícím jménu Pána Ježíše s vědomím, že Ty jednoho dne přijdeš. A my se snažíme připravit srdce lidí, aby přijala toto velké zjevení, že Ty jsi živým Synem Božím — že nejsi mrtev, ale navždy živ, a že žiješ ve své církvi jako svědek Letnic, toho velkého období, kdy z přítomnosti Páně přišla doba obcerstvení. Jsme tak rádi, že se z těchto dob můžeme radovat i po devatenácti stech letech.

² A, Otče, pokorně skláníme naše hlavy v úctě vůči těmto velkým mužům těchto věků, vůči těm hvězdám, které jsi držel ve své ruce, kteří, jak jsi řekl, byli anděly těch církevních věků — ti kazatelé. Jak Ti děkujeme za velkého svatého Pavla z Efezu. Jak Ti, ó, Pane, děkujeme za Ireneu; Ireneu, Tvého velkého služebníka; a za svatého Martina; a dnes večer za svatého Kolumbu. Pane, jak Ti za tyto muže děkujeme.

³ Uprostřed temného romanizmu, pohanství, které přicházelo do církve, oni stáli statečně po straně Letničního poselství a požehnání, mluvili v jazycích a konali velká znamení divy, uzdravovali nemocné a křísili mrtvé. Mnoho z nich, Pane, bylo roztrháno a zabito, a stali se potravou pro lvy. Děly se velké věci. Země je nasáklá krví spravedlivých. A, Otče, jejich krev dnes volá proti té hříšné, cizoložné církvi. Ty jsi jednoho dne řekl, když jsi vylil — když anděl na ni vylil svůj koflík hněvu, že v ní byla nalezena krev každého mučedníka.

Zjevení 13:11

⁴ Pane, pomoz nám, abychom teď byli připraveni stát, protože čas dobíhá do konce, když vidíme tuto dvourohou šelmu vystupovat ze země — ne z davu a z množství lidí — „která měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak.“

Zjevení 13:14, 15

5 Věříme, že ta hodina je teď na dosah ruky, Otče, když se tyto církve sdružují, a udělají obraz šelmy. A, Pane, pro tu skupinu, která se nepřipojí, to bude hrozné. Přijde skutečný bojkot, ale Ty jsi slíbil, že v té hodině si svou církev vezmeš. Pomoz nám, Pane.

6 Dřív než spadla první kapka vody, Noe byl v korábu. Dřív než oheň mohl zachvátit Sodomu, Lot byl pryč. Otče, my věříme, že dřív než atomová síla rozmetá tuto zemi na kusy, církev odejde. Jsme tak rádi, Pane. A my víme, že ty bomby jsou už dnes večer zavěšeny v hangárech.

7 A my můžeme vzhlížet k nebi a vidět Syna člověka, jak vstává ze svého trůnu, aby se vydal směrem k zemi kvůli vytržení své církve; a víme, že v té době se Jeho vzácné nohy této hříšné země nedotknou. Protože tak jako Rebeka jela na velbloudovi a seskočila z velblouda, přímo mezi... domem Abrahamovým; ona se se svým ženichem setkala na poli. Ó Bože!

1. Tessalonicenským 4:16–17

8 A církev se setká se svým Ženichem ve vzduchu. „Neboť my, kdo zůstaneme živí, nepředejdeme nebo nepřekazíme to těm, kdo zesnuli. Neboť trouba Boží zazní a mrtví v Kristu vstanou jako první a my budeme uchvázeni spolu s nimi, abychom se setkali s Pánem (na poli) v povětrí, a tak budeme navždycky s Ním.“

Ó, pomoz nám dnes večer, Pane. Dej našim duchům něžnost a vezmi od nás všechnu hořkost a lhostejnost, abychom splynuli s Duchem svatým. Ať dnes večer vládne anděl Boží.

Pane, já nevím, co mám těmto lidem říct. Poznamenal jsem si historické události a věci, které Ty jsi vykonal, ale jsi k tomu potřebný Ty, abys vyložil budoucnost. A tak se modlím, abys nám to poskytl skrze jméno Ježíše Krista. Amen.

9 Obraťme se teď tedy ke knize Zjevení. A dnes večer jsme v církevním věku... čtvrtém věku církve, v Thyatíře — ve velkém církevním věku, známém jako temný věk.

10 Tento věk církve začal v roce 606 a skončil v roce 1520. To je vše, co jsem dokázal vypátrat... Mnoho učených lidí pokládá svatého Patrika za hvězdu nebo... Každá... Sedm hvězd, to bylo sedm andělů těch sedmi věků církve. Zítra večer budeme bezpochyby vědět, že to byl Luther a potom Wesley.

11 Nevíme, kdo bude hvězdou té Laodicejské církve. V tom věku se nacházíme teď. On začal v roce 1906, na začátku letnic. Ale bude tady

anděl, který smete všechna ta dogmata a připraví církev na odchod domů. No... někteří si osvojí ducha a povstanou se znameními a zázraky. No, já se modlím, aby nám Bůh pomohl, abychom to poznali.

¹² Když jsem to všechno prohledával a procházel... Svatý Patrik byl velký muž. A podle dávných starých rukopisů, které jsem vzal, svatý Patrik nebyl katolík. On proti Katolické církvi protestoval. A to dogma, které měli, bylo během reformace vykořeněno a bylo dokázáno, že svatý Patrik proti Katolické církvi protestoval.

¹³ Svatý Patrik byl spíše organizátorem. Měl svoji vlastní školu. On nejdřív... Když byl unesen z mořského pobřeží, on i jeho dvě sestřičky, o kterých už potom nikdy neslyšel... byly pravděpodobně zavlčeny do Říma a prodány do otroctví.

¹⁴ Sám byl také zajat a prodán do otroctví a zaměstnávali ho jako pasáka prasat. Vycvičil si psy, aby mu ta prasata hlídali, a tak dále, aby hned přiběhli, podle různého chrochtání těch prasat a na jiné pokyny, které těm psům dal. A to bylo nakonec cestou k útěku na dně člunu, když ho psi přikryli *svými těly*, než vypluli dál na moře. Později se dostal do svého milovaného místa, do Irska, a zjistil, že jeho matka i otec jsou stále naživu.

¹⁵ A svatý Patrik byl synovcem velkého svatého Martina, který byl... Jedním z největších mužů, které jsme kdy v lidském pokolení měli, od dob Ježíše Krista, byl svatý Martin. Jeho sbory byly všechny naplněny Duchem svatým. Všichni mluvili v jazycích, konali znamení a divy a zázraky — děly se všechny druhy zázraků. On udržel letniční víru uprostřed toho církevního věku, který vstupoval do manželství s katolicismem — pohanství se snoubilo s nikolaitizmem a utvářeli organizaci a utvářeli nikolaity, což nazýváme...

¹⁶ „Niko“ znamená „podrobit si“ — podmanit nebo svrhnout laiky a odejmout Ducha svatého ze shromáždění. A jenom kněz je svatý, jenom tento člověk, vidíte. A potom si žijí, jak chtějí, myslím; stačí, že se z toho vyzpovídají knězi. A potom...

¹⁷ Včera večer jsme zjistili, že oni je ustanovili... že Konstantin ustanovil prvního biskupa a dal jim budovy. (Jak jsem vám uvedl ta data a všechno, co jste si poznamenali.) A potom se tam konala velká slavnost slunovratu, což bylo 21. prosince, v nejkratší den roku; a potom zavedli tohle kacírství, že On je „dnem slunce“, rozumíte, den zrození slunce. Oni převedli datum narození Ježíše Krista z dubna na 25. prosince.

¹⁸ 25. prosince — Římané během těchto pěti dní měli svoje velké slavnosti, cirkus, a tak dále. A v té době měli tenhle velký pohanský svátek. A postavili si tam tohoto muže jako samotného boha, vyparádili ho a podobně, a tak tam měli svého boha rovnou s sebou. A tehdy lidé přišli s *naukou* postmilénia, která právě tam vznikla, protože usoudili, že církev se zrovna nachází v tisíciletí; protože byli bohatí, nic nepotřebovali (stát a církev spolu), že milénium už probíhá. A to je katolické učení až do dnešního dne. Totiž, že milénium už probíhá.

¹⁹ No, my víme, že to je nesprávné. Milénium... druhý Kristův příchod přináší milénium. Je to tak. „Země sténá, pláče, po tom dni milého uvolnění, když se znovu náš Pán vrátí na zem.“

²⁰ No, tento velký světec tady, to byl Kolumba. Byl velkým mužem Božím. No, mám tady jeho dějiny tak trochu poznamenány. Zaprvé, je to čtvrtý věk církve, Thyatira; to znamená být liknavý, uvolněný nebo nejasný, vidíte. Byla to prostě nelegitimní doba. Od roku 606 do roku 1500 byl hvězdou Kolumba z Irska a Skotska, který byl synovcem svatého Martina; a žil asi šedesát let po svatém Patrikovi.

²¹ Tak tedy, jeho služba začala asi šedesát let po svatém Patrikovi. Nikdy nepřijal římskou nauku. Byl to velký muž víry. Odmítal římské učení. Nikdy do Říma nešel a zásadně to odmítal. Nemohl jsem se dopátrat, že by ho prohlásili za svatého, stejně jako ani svatého Martina a ostatní. Neprohlásili za svatého ani jeho ani Ireneu, protože byli stále ještě v té církvi, která měla znamení a zázraky Letnic, protože věřila. Nikdy se neřídil římským učením. Řídil se učením Bible po vzoru své zbožné matky, sestry svatého Martina, a nikdy nepřijal římské učení.

²² Učil, že znamení Marka 16 by měla následovat každého věřícího. Amen. Takové lidi mám rád. Ano, přátelé. Slyšel, jak ho volá slyšitelný Boží hlas. To je další dobré znamení, vidíte. Potom už ho nemohlo nic zadržet. Odešel. Byl na cestě, když uslyšel slyšitelný Boží hlas.

²³ Jeden zázrak (mám jich tu několik, ale uvedme alespoň tenhle), jeden zázrak byl, že když přišel do jednoho města, kam ho Pán poslal... A to město ho nechtělo přijmout. A tak vyšli ven a snažili se... vzali hudebníky a tak dále, a zavřeli brány a snažili se ho přehlušit tím, že hudebníci stále hráli; a on začal kázat, a to ty hudebníky přehlušilo a brány se otevřely. On vešel dovnitř a pokračoval v kázání a celý ten zástup obrátil *na víru*.

²⁴ Tady je ještě další malý zázrak, který bych tu chtěl uvést. Přišel do jednoho města. V těch dobách byla samozřejmě města ohrazena. No,

přišel k tomu městu, a oni ho vyhnali. Když už byl na cestě pryč, náčelníkovi těžce onemocněl syn a oni za tím dobrým světce někoho poslali. On se vrátil a položil se na toho umírajícího chlapce a on se vrátil k životu.

25 Jeho církev byla naplněna Duchem svatým. Nespokojil se s ničím menším než to, že každý člen jeho církve musí být naplněn Duchem svatým. A protestoval a velmi nenáviděl hierarchii Říma. Věřím, že byl hvězdou toho věku.

26 Co dělal? Mluvil v jazycích, křtil ve jménu Pána Ježíše, dělal ty samé věci, se kterými oni začali. Jestli je Bůh nekonečný, a tímto způsobem ustanovil svoji církev na začátku, musí to zůstat stejné. Musí, i když tvoří menšinu, po celou dobu. Tady byla téměř zardoušena — a skrze Luthera se začala znovu budít.

Zjevení 2:18

27 Tedy, teď chceme začít a uvidíme, jestli se nám podaří s těmi několika verši vypořádat. Začneme od 18. verše:

...andělu církve v Thyatirech napiš...

28 Všimli jste si toho? Tato oslovení... tato poselství jsou adresována andělovi, nebo služebníkov, nesoucím světlo toho církevního věku, vidíte. No, včera večer jsme zjistili, když jsme končili s tím předchozím Pergamonským věkem církve, že anděl té církve za vítězství v tom církevním věku obdržel kámen. A na tom kameni...

29 No, vzali jsme ten kámen a on byl symbolem „skály“. Co je to? Ten anděl bude něčím takovým jako Petr, který byl nazván „kamenem“. Vidíme, že vaše jméno má vliv na váš život. No, nemůžu do toho příliš zacházet, protože ďábel má falešnou numerologii. Víme o tom — to způsobí, že lidé se začnou cítit... a tak dále, což vede ke spiritismu. A spiritismus je z ďábla. To víme.

Matouš 12:24,25; Marek 3:22; Lukáš 11:15,17; Židům 4:12

30 A tady musíme být obezřetní. Tak jako důvod, proč nazývali Ježíše „Belzebubem“, ďáblem — protože, jak vidíte, On dokázal rozpoznávat jejich myšlenky, rozumíte. Ale On byl Slovem Božím. Židům 4 říká: „Boží slovo je ostřejší než dvojsečný meč a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce,“ myslí, vidíte? A tak, On byl Slovem.

Jan 1:14

31 On je živým Slovem. A živé Slovo do nás vchází, a potom na nás má stejný vliv, protože to je totéž Slovo. Vidíte, je to ta stejná věc mezi námi. A to je ten způsob... A někdy ti, kteří nepatří do *stejné* skupiny,

mluví v jazycích a někdo jiný to vyloží. Co to je? Slovo, které se mezi námi znovu stalo tělem.

Zjevení 2:17

³² A pak si všímáme, že tento anděl dostal... ten anděl toho církevního věku, který dostal ten kamének... Byl to bílý kamének, který neznamenal jeho vlastní spravedlnost, ale Boží vlastní spravedlnost. A na tomto kaménku bylo jméno, jméno, které neznal nikdo než ten, kdo ho sám obdržel. On to věděl, ale nikdo jiný kromě něj to vědět nemohl.

Když slyšíte, že se vám ti lidé pokoušejí namluvit, že jsou Janem, že jsou Pavlem, že jsou Marií, že jsou tohle, tamto nebo ještě něco jiného, nevěřte tomu — protože kdyby to tak bylo, ten dotyčný by o tom nikdy nic neřekl, rozumíte. Je to tak. On si to musí nechat pro sebe. Věděl to, co nikdo jiný kromě něj nevěděl. Ale on to věděl, protože každý dokonalý vítěz dostává nové jméno tímto způsobem.

1. Mojžíšova 17:5, 15

³³ Všimli jste si, že Abraham se jmenoval Abram? Ale když ho Bůh zamýšlel použít, změnil jeho jméno na Abraham. S-a-r-a-i byla Sarai. Ale když ji Bůh zamýšlel použít, změnil její jméno na S-á-r-a, Sára, princezna.

1. Mojžíšova 25:25; 1. Mojžíšova 32:24

³⁴ Všimli jste si Jákoba? Jákob byl ten, který „vystrnaduje“. Ezau znamená „rudý“. Chlupatý a rudý, rudovlasý, a Ezau byl celý zrzavý. No, Jákob byl tím, který vystrnaduje, a ten, kdo vystrnaduje, je podvodník. Copak Ezau neřekl: „Což se nejmenuje Jákob, ten, který vystrnaduje?“ Ale když zápasil celou noc s Pánem a zvítězil a bylo mu požehnáno, Bůh jeho jméno změnil — z Jákoba na Izrael, „Kníže Boží.“

Marek 3:16; Skutky 13:9

³⁵ Pavel se jmenoval Saul, než potkal Ducha svatého v podobě světla, které ho shora ozářilo. Jeho jméno bylo změněno ze Saula na Pavla. Šimon, když se setkal s Ježíšem, On změnil jeho jméno na Petr.

Izaiáš 62:2; Zjevení 2:17

³⁶ A když Ježíš zvítězil, Jeho jméno bylo změněno. A On to jméno zjeví. Ten, kdo vytrvá s Ním, zvítězí jako On, dostane nové jméno a „já mu zjeví své nové jméno“, vidíte. A každý vítěz, myslím takové jako tito, ti vůdcové, a tak dále....

³⁷ No, všem dětem Izraele změněno jméno nebylo, samozřejmě. To je pravda. Ale ti přední vůdcové, když zvítězili, oni dostali nové jméno. Vidíte, jak to zapadá přesně do sebe? Opravdu dokonale.

38 A teď zjišťujeme, že on také dostal skrytou manu. No, skrytá mana je předobraz chleba předložení. Chléb předložení byl jen pro kněze. To je pravda. Chléb předložení byl jenom pro kněze. A to byla zvláštní věc, která byla zhotovena pro kněze, to znamená pro vůdce.

39 A tento člověk zvítězil. Celé shromáždění dostalo manu, ale on dostal skrytou (zvláštní) manu, nebo zvláštní zjevení (ach!) o tom, kým byl Ježíš a co o Něm — všechno o Něm, rozumíte. Dostalo se mu zjevení, pokud zvítězil. K andělu: „Drž pevně, neboť tomu, kdo vítězí...“ To bylo adresováno andělu církve, vidíte.

Zjevení 2:18

40 A teď dále nalézáme, když dnes večer začínáme:

...andělu církve v Thyatirech napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a jehož nohy jsou podobné bronzě...

Zjevení 1:10

41 No, když jsme Ho uviděli v tom prvním (Efezském) věku, nebo na samém začátku Zjevení, uviděli jsme Ho v Jeho sedmeré oslavené postavě. Vlasy... zjišťujeme, že Jan Ho viděl v den Páně.

42 Když teď přichází, je knězem. Když byl tady na zemi, byl Prorokem, Božím prorokem. Teď vzal svoji vlastní krev a odešel před Otce, což z Něho dělá kněze. Když znovu přijde, bude Králem. Prorok, Kněz a Král. On byl Božím prorokem, On byl orlem; On byl Božím knězem, On byl Beránkem; až se vrátí, bude Lvem, Králem, z pokolení Judy, aby kraloval.

Zjevení 1:10

43 Avšak mezi Jeho kněžským působením, když je svatostánek opuštěn, pak Ho nacházíme, že On tam stál. A Jan řekl, že byl v Duchu v den Páně. Ne v sedmý den, ne v neděli. To je všechno omyl. To jsme už zjistili. Prozkoumejte to v celém Písmu. Bylo to v den Páně. Toto je den člověka. Příchod Páně bude Jeho dnem.

Zjevení 1:14

44 A nacházíme ho ve dni Páně. A když uviděl Pána, On měl sněhobílé vlasy. A víme, že to představuje soudce. A další věc, že On už v té době nebyl knězem, protože kněz byl přepásán kolem pasu, což znamená „službu“. Ale On byl přepásán tady nahoře kolem prsou, což znamenalo, že byl Soudcem. Amen.

Daniel 7:9

45 A vidíme Ho, jak se prochází uprostřed sedmi zlatých svícňů. Ted' jsme se vrátili k Odvěkému dnů, který je bílý na bílém trůnu soudu, když Jej uviděl Daniel. „Přišel k Odvěkému dnů, jehož vlasy byly bílé jako sníh.“

46 Tedy, bílá: Staří angličtí soudcové si kdysi, po celá léta, když usedali za soudcovskou stolicí, nasazovali velkou bílou paruku, sněhobílou paruku, protože byli soudci. A Jan Ho viděl v den Páně, když On byl Soudcem. Amen.

Zjevení 1:14

47 A teď shledáváme, že měl oči jako plamen ohně, které... oči jako plamen ohně. Ty oči byly kdysi zamlženy lidskými slzami. Mohly stát a plakat nad umírajícím člověkem, a věděly, že v příštích pěti minutách znovu ožije — ale byl to prostě lidský soucit.

48 Ale za tím byla taková moc, že mohl proniknout do života člověka a říci mu, kým byl a všechno ostatní, protože to přicházelo v tom odrazu jako oheň. Jeho oči se mohou dívat sem a tam a vidět vše, co se na zemi děje. Kde budete stát v soudném dnu? Vaše hříchy před Ním budou odhaleny.

Zjevení 1:15, 16; Zjevení 19:15

49 A všimněte si, že: „Z Jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč,“ což jsme zjistili, že bylo Slovo. Viděli jsme, že Jeho nohy byly podobné bronzu, a tak dále, což znamená Jeho základ. On šlape lis hněvu všemohoucího Boha a zašlapal a vzal na sebe hřích a přebrodil se a zalíbil se Bohu. Je to tak. A Jeho základ je náš základ: „Na Kristu, pevné skále, stojím (řekl Eddie Perronet), všechny ostatní základy jsou bořícím se pískem.“ To je pravda.

Zjevení 1:8

50 Ted' tu zjišťujeme, že pokaždé když se On zabývá nějakým věkem církve, oslovuje Ho jedním z Jeho Božských jmen. Na začátku jsme zjistili, že první ze všech zjevení je zjevení Božství, svrchované Božství Ježíše Krista. „Já jsem, který byl a který je a který má přijít. Já jsem první a poslední, všemohoucí Bůh.“ Vidíte, první zjevení... Jan se obrátil, aby viděl, kdo to s ním mluví. Ta první věc, On ho oslovil jako...

Zjevení 1:17, 18

51 Každý král, když je osloven, řekne, kým je. Každý. „Když s tebou mluvím, jsem ten a ten.“ Neznáte mne. „Já jsem William Branham.“ „Já jsem John Doe,“ ať je to kdokoliv. On řekl: „Já jsem Ten první i poslední, Ten živý... byl jsem mrtvý a jsem živý na věky věků.“ Ó! To je Božství!

⁵² Tady Ho vidíme v Jeho sedmeré postavě Jeho oslaveného stavu. V každém věku církve se k nim přibližuje v jiném z těchto Božských *atributů* — v jiném z těch oslavených stavů. No, dnes večer, On přichází s planoucím ohněm. Shlíží dolů na Laodiceu... nebo na Thyatiru.

⁵³ Toto je věk, kdy se církev snoubí s katolicismem a pohanstvím; nebo nikolaitismus a pohanství spolu uzavřeli sňatek a zformovali se a dali vznik té první církvi, organizované církvi. A Bůh řekl, že skutky nikolaitů (které byly v Efezské církvi) se v té malé Pergamonské církvi staly „naukou“; a řekl, že to je „nauka Baláмова“.

Zjevení 2:6, 15

⁵⁴ A Balám byl tím, který učil Izrael, aby tam šel a smilnil; oni se dopustili smilstva s Moábem — což byl vlašný člen církve neboli obecná církev, velká organizace. A zjišťujeme, že Bůh řekl, že nikolaitská nauka — která byla... kladla veškerou moc do církve a odsunula ji stranou a udělala z ní organizaci — On řekl: „Ty to nenávidíš i já to nenávidím.“ On stále říká: „Měj to v nenávisti! Měj to v nenávisti! Měj to v nenávisti!“

A tady se to plně rozvinulo. Vidíte, jak byla církev sevřená? Až sem nahoru, až zůstalo jenom takhle malinko. A to je církev, která je teď.

Zjevení 2:19

⁵⁵ No, v tomto dni, kdy toto zjevení přišlo, nebo bylo určeno této církvi, to byl den, kdy si Řím vystavěl na velkých kamenech své místo ze sena a slámy. Ale On oslovuje tuto církev, že On zůstává stále ohnivým plamenem, který shlíží dolů skrze čas. A Jeho základem není ani seno, ani strniště; ale je to pevný bronz vyzkoušený v ohnivě peci. Ten základ je jistý. To miluju. My víme, kde stojíme. Dobře.

***Znám tvé skutky, lásku, službu, věrnost i tvou
vytrvalost. A tvých posledních skutků je více nežli
prvních.***

Zjevení 2:19

⁵⁶ Dobře. Zdá se, že církev byla skoro úplně vyřízena (málem zmizela) a oni se vzdálili od velkých duchovních shromáždění a tak nějak spoléhali na skutky. Bůh nechce, abychom spoléhali na skutky. To je známka organismu.

Přineseme slečně Jonesové trochu dříví; a přineseme těm a těm, jejich dětem nějaké oblečení; a to je všechno v pořádku. Ale nespolehejte na to. Nedělejte to. Bratře, to je dobrý skutek. To udělá *každý* dobrý a slušný občan. Ale abychom byli křesťany, je zapotřebí prožití znovuzrození, křest Duchem svatým.

Zjevení 2:20

57 Dobře, ubylo jí. Oni se uchýlili ke skutkům, místo lásky a víry — čím dál tím víc, jak plynul čas. Dobře. „Znám tvé skutky, věrnost i tvou vytrvalost,“ a tak dále. Ale teď vezmeme 20. verš. Poslouchejte toto:

Ale mám proti tobě to málo, že necháváš ženu Jezábel, která si říká prorokyně, aby učila a sváděla mé služebníky, aby smilnili a jedli to, co je obětované modlám.

58 Tedy, „žena“. Co jsme zjistili včera večer, že znázorňovala „žena“? Církev. No, teď tu zjišťujeme, že byli nazváni „nikolaity“, „naukou Balámovou“, a teď se z toho stala „Jezábel“. Tedy, Jezábel... Jestliže si všimnete, tak to je velká historie. Jestli si to chcete poznamenat, začíná to v první Královské asi... 1. Královská, asi 16. kapitola.

59 Jezábel nebyla dcerou Abrahamovou. Ani tady tato skupina, ten pohanský Řím. Nikolaité byli studenou, formální skupinou křesťanů, která se oddělila od pravých křesťanů, patrně neměli víru. A oni chtěli z církve udělat lóži — úplně stejně jako to mají dnes — jako lóži, v tom nebylo ani trochu Ducha.

„Dny zázraků skončily. Ó, to bylo pro jiný věk. My máme spolek.“ Dobrý svobodný zednář, kamarád, nebo něco takového, co z toho povstává, a je to v pořádku. Ale to nikdy nenahradí znovuzrození v Ježíši Kristu, spasení pro duši, tuto pravdu.

60 Dobře, tato Jezábel: No, byla... dcerou Abrahamovou. To je pravda — princezna modláře. V té době, když ta královská rodina, její královská rodina, byla pověstná svou krutou, surovou věrností Balámovi, její otec byl knězem modly A-s-t-a-r-t-y. Nevím, jak se to má vyslovovat. Vzal jsem to prostě z dějin. Achab použil taktiku jako Konstantin. Tento velký mocný národ, jeho území se rozkládalo hned vedle Izraele, a proto...

61 Co udělal Konstantin, *jak jsme si to říkali* včera večer? On nebyl obrácen. Byl politikem. Oč se snažil? Přidržel se křesťanů, když mu řekli, že se budou modlit a... No, pamatujte, teď mluvíme o nikolaitech. A on řekl, že když se budou modlit a když on v nastávající bitvě zvítězí, že... že bude křesťanem.

62 On měl sen. Namaloval na štíty svých vojáků bílé kříže — tam se zrodili Kolumbovi rytíři, právě v té době. No, o to se oni opírají. Ale on

nikdy jako křesťan nic neudělal. Na jednom nikolaitském kostele, zvaném svatá Sofie, dal vztyčit kříž.

⁶³ Jak jsem už řekl včera večer, to je jediná věc, kterou udělal, a která dělala dojem v tom smyslu, že on byl stoupencem církve, nakolik jsem to mohl pracně ze stránek dějin vyčíst. A mnoho jiných učenců říká totéž. Nevíme nic o jeho obrácení. Tedy, kam směřoval?

⁶⁴ To, čeho chtěl docílit... Viděl většinu dnešního Říma. No, podívejte se na tohle. Sledujte tuto strategii a pozorujte, jak to Bible potvrzuje — Bůh, stovky a stovky let předtím, než se to stalo. A Konstantin používal stejnou taktiku (Bůh to tady řekl) jako Achab.

⁶⁵ No, Konstantin viděl, že velká část jeho lidu byli tito nikolaité, křesťané. Někteří z nich byli nazýváni kacíři. To jsou ti letničníci. Oni byli kacíři, náboženští fanatici, a tak dále. Za to jsou pokládána naše skutečná znamení a zázraky. Ale ta přirozená církev tehdy směřovala k organizaci.

⁶⁶ Co udělal? Konstantin to sehrál chytře. Jde tam a získá si za přátele pohany a získá si za přátele křesťany a sjednocuje ty církve dohromady — ustanovuje... vnesl do křesťanství pohanství. V Pergamonské církvi křesťanství a pohanství uzavřelo sňatek.

⁶⁷ No, co by na to Bůh dnes večer řekl? Je to ta samá věc, kterou udělal Achab. Achab, aby posílil svoje království, se oženil s Jezábelou, tou modlářkou, aby posílil svoje království — aby upevnil Izrael. A to je to, o co se církve snaží... Vidíte, co se snaží udělat s Bibli? Bude to napřesrok v roce 1962? — bude to Bible, která bude vyhovovat Židům, katolíkům i protestantům. Ach, bratře! Mám výstřižek z novin. Nemám ho tu dnes s sebou. Ale už jste to slyšeli, když jsem to jednou večer četl. Tady to máte.

⁶⁸ Ó, pomocí toho se chtějí zvětšovat! Berou Boží svaté věci a rozšiřují je jakkoliv, aby se rozrostli a aby z toho vzešlo mnoho členů. Toho se církev dopustila. Přijala *za členy* lidi na základě toho, že si potřásli rukou; a povstali z toho odpadlíci a všechno možné — neznovuzrození lidé.

⁶⁹ Ale do pravého Kristova těla — které není organizací, ale mystickým Kristovým tělem — tam se můžete dostat jenom jednou cestou, a to je skrze křest Duchem svatým. To je pravda! A ta stejná znamení, která padla na apoštoly, padají i na církev. To je přesná pravda.

⁷⁰ No, nemusíme dělat kompromis a říkat: „No, připojíme se tedy ke Sborům. Připojíme se k jednotářům. Připojíme se k těmhle, nebo k baptistům nebo k metodistům.“ Připojme se ke Kristu. Budte od těchto věcí osvobozeni.

⁷¹ Jistě, každá z těch organizací je v pořádku, ale oni mají svoje nauky a svá *pravidla* a vy se musíte zeptat, jestli vám generální dohlášitel dovolí, abyste do té země mohli přijet a uspořádat tam shromáždění. A jestli nebudete učit přesně to, co učí oni, vyhostí vás. Nemůžete se držet Bible. Tohle Bůh nedělá. On to nenávidí. A každý znovuzrozený křesťan to bude také nenávidět.

Mnoho těch lidí je absolutně... chtějí to dělat, chtějí sloužit a přejí si obecenství. Ale vám to není umožněno. Vykopnou vás. No, ať vás vykopnou. Vytrvejte, a každopádně přijmete Ducha svatého. Je to přesně tak.

⁷² Ale vidíte, že oni to dogma chtějí mít. Chtějí vás dovést tam, kde dostanete velké peníze. Baptisté měli ve 44. roce heslo: „V roce 1944 o milion více.“ A co získali? Právě tak jak to řekl velký evangelista Billy Graham, když byl v Louisville: „Přijedu do nějakého města...“ řekl: „Kdyby do nějakého města přišel svatý Pavel, obrátí jednu osobu. Když se tam příští rok vrátí, tak jich má z toho jednoho obráceného třicet — pra-pa-pa-pa-pa-pa-vnuky z toho jednoho obrácení.“ Řekl: „Já přijedu do města, povolám třicet tisíc. Vráťím se se tam za rok a nedokážu jich najít ani třicet.“ A co ještě řekl...

⁷³ Řekl jednu velice dobrou věc, ale přesto si nemyslím, že náš vzácný bratr měl pravdu. On řekl: „Vy líní kazatelé.“ Řekl: „Já vám dám jejich jména a adresy, a vy si sedíte s nohama na stole a napíšete jim dopis, místo abyste šli a promluvili si s nimi.“

Já jsem ho za to svým způsobem obdivoval. Mám rád člověka, který je tím, čím je — ne pokrytcem. Stůjte pevně a buďte tím, čím jste. A to mám rád.

⁷⁴ Ale chtěl bych říct: „Billy, kdo tam byl, kdo se ujmul toho obráceného, kterého získal Pavel? Co to bylo, Billy — kdybys prostě přestal s tím, že je pošleš dozadu a potřese se jim tam rukou a pak přijdou dopředu a řeknou: „Ano, přijímám Ježíše jako svého osobního Spasitele“; ale kdybys je tam *raději* nechal, dokud nezemřou a nezetlí a nenarodí se znovu z Ducha svatého; takový člověk obrátí další lidi.“

⁷⁵ Bratře, on tak překypuje ohněm, že ho nedokážete uhasit. Je jako hořící dům za silného větru. To prostě nedokážeš. Ó, on se všude

rozšiřuje, bratře, skutečně obrácený v Kristu. On nemůže tiše sedět. On je prostě... on je v pohybu. Ó, jsem tak rád! Ó! Starodávňý křest Duchem svatým, který zapálí tvou duši; nemůžeš stát nečinně. Vichr, který tě rozdmýchává, mocný valící se vítr, který na tebe stále fouká. Já jenom stále přikládám dřevo a jdu kupředu. Ano, příteli!

⁷⁶ Nikdo nemusel o Pavlovy obrácené pečovat. Pavel je uvedl dostatečně hluboko do Krista, až dotýčný zemřel sám sobě a oživil v Kristu a On udělal ten zbytek. Je to tak. To je ta věc.

Bratři baptisté jsou skvělí. Ale o milion více, co z toho vzejde dobrého? Získali jste o milion víc jmen. No, jen se posadte a některá si tam doplňte, jestli je tam chcete zapsat. To je v pořádku. Ale bratře, to, co my chceme, jsou jména v knize života Beránka zabitého od založení světa; obmytá v krvi, naplněná Duchem svatým a s následujícími znameními a zázraky.

Pátrejte v dějinách. Kéž byste si vy všichni vzali do ruky Nicejské koncily a přečetli si o těch věcech, abyste viděli, jak ti mučedníci ten oheň Letnic udržovali. Řeknu vám, bratři, vy baptisté, vy metodisté, a kýmkoliv jste, že skutečné opravdové světlo je — ne letniční organizace — ale skutečným opravdovým světlem je letniční prožití. No, celé dny jsem byl ponořen v těchto dějinách a snažil jsem se z nich vytáhnout všechno, co jsem jen mohl najít. A je to ten plamen Letnic, který zůstal živý od Letnic až do této doby. Ano, přátelé.

Byl vypuzen. Někteří z nich říkají: „No, velká Katolická církev odolala vlnám. To je důkaz, že je tou skutečnou církví.“

⁷⁷ No, pro mě to není vůbec nic zvláštního, že mohla obstát, když měla za sebou stát a všechno ostatní. Ale zvláštní je, že ta malá skupinka, která byla omezována, ta nepatrná menšina, která byla vykopnuta, byli dávání do žaláře, rozřezávání na kusy, jak vůbec přežili? Protože v jejich nitru působil Duch živého Boha. A všichni démoni pekla ji nedokážou přemoct.

Matouš 16:18

⁷⁸ „Na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ To je ta skutečná věc. To je to, co dalo Ducha svatého těmto metodistickým kazatelům, každému z nich tady, vidíte. To způsobuje, že povstávají. To s vámi něco udělá. To nikdy neselže.

⁷⁹ Achab, ten pokrytec, rozumíte, on tam přišel a řekl: „No, kdybych teď dokázal upevnit svou moc a ovládnout tenhle velký národ;

pokud se ožením s dcerou toho člověka, pak budeme přáteli.“ Co dělal? Prodával své prvorozenství.

80 No, když se tato protestantská církev vrací a spojuje se s Katolickou církví, způsobí to to samé, co to způsobilo tam v minulosti. Achab žil za dnů... bylo to třikrát. On byl v půlnočním prožití cesty Izraele a tady se opět blíží půlnoc. A my se znovu blížíme k půlnoci tady. Tři generace před tímhle, šlo to sem, sem a sem.

81 No, pokud si všimnete, Achab se oženil s Jezábel, aby posílil svůj lid. To je přesně to, co udělal Konstantin. Založil vznešenou velkou církev a vzal oltář a udělal velký mramorový... vyparádil tohoto muže (papeže) a posadil ho tam. On byl živým bohem. Mohl s nimi mluvit a říct jim o jejich hříších. A té staré vlažné církvi se to prostě líbilo a odpadli. Jistě, to je to.

82 No, ale člověku, který se znovu narodil, se to nelíbilo, když to udělali, a potom do církve přenesli pohanské obřady odříkávání modliteb. Co udělali? Odstranili Jupitera a postavili tam Petra. Odstranili Venuši a dali tam Marii. A to vneslo do křesťanských řad pohanství.

83 A když se Achab oženil s Jezábel, udělal úplně to samé. Zavlekl do Izraele modlářství. A co dělala Jezábel? Zabila každého proroka, který jí padl do rukou. Souhlasí to? Tak to dělali papežové. Všechny pravé křesťany, kteří jim padli do rukou, zabíjeli.

1. Královská 19:14

84 Ale v tom věku byla jedna hvězda a tou byl starý Eliáš. Ó, ano, přátelé! On se nebál jim to říct. Ano, přátelé! On byl Boží hvězdou toho věku. Jednou se dostal do takového stavu, že řekl: „Pane, zůstal jsem sám.“

85 Bůh řekl: „Okamžik, počkej minutku, počkej chvíli, Eliáši. Zachoval jsem na různých místech sedm set skrytých, rozumíš? Ty nevíš, kde jsou. Jsou u farizeů, saduceů, baptistů, metodistů a presbyteriánů. Ale já je odtamtud dostanu. Jen prostě počkej, rozumíš. Já je tam mám. Oni jsou moji a jejich kolena se ještě před Bálem nesklonila.“

86 Ale starý Eliáš byl v těch dnech Božím hlasem. On jistě byl — opravdovým předobrazem Božího hlasu při prvním příchodu Krista. To bude předobrazem *Božího* hlasu znovu při druhém příchodu Krista, podle Písma.

⁸⁷ No, zjišťujeme, že tato Jezábel, když se tam dostala, skutečně se chystala... strhla všechny Boží oltáře a postavila tam svoje vlastní oltáře. A přiměla Izraelity k tomu, aby se klaněli modle. Přesně to udělal Konstantin, když vytvořil Katolickou církev.

⁸⁸ Zavedl do křesťanské církve pohanství a přiměl křesťany, aby se klaněli modlám. Úplně přesně — znovu období temna, období temna Izraele, období temna církve, která se klaněla modlám. A Eliáš byl za svých dnů hvězdou.

Jezábel způsobila, že celý Izrael uctíval Bála, a totéž dělala Katolická církev v Thyatíře.

⁸⁹ Ted' chci, abyste si tu všimli další zarážející věci. Tady jsem se dostal do té historie. Ježíš řekl, že ona se nazývala prorokyní — „ta žena Jezábel, která se nazývá prorokyní.“

⁹⁰ Tedy vidíte, Katolická církev nedovoluje svým věřícím, aby četli Bibli, protože oni říkají, že jedině kněz může Božským způsobem vykládat Slovo. No, to je pravý výklad proroka. Prorok má Božský výklad Božího Slova. Přesně tak to je. Jak může někdo nazývat někoho prorokem a potom namítat, že mají špatné zjevení! To znovu nedává smysl, tak jako věčné synovství, rozumíte. Vidíte, je to...

4. Mojžišova 12:6; 5. Mojžišova 13:1–3; 5. Mojžišova 18:22

⁹¹ Prorok znamená „pravý vykladač“, ten, ke komu přišlo Slovo Páně, kterému se dostalo zjevení. Slovo „prorok“ znamená „vykladač Božského Slova“. Ježíš řekl: „Jestli je mezi vámi někdo, kdo je duchovní nebo prorok, já, Pán, k němu budu mluvit. A jestli to, co říká, se stane, pak ho poslouchejte, já jsem s ním. Jestli se to nestane, tak ho neposlouchejte.“ Toť vše. To bylo Božské Slovo Boží a Slovo Páně přicházelo k prorokům.

Zjevení 2:14, 15

⁹² No, oni řekli, že tato tehdejší církev je prorokem. No, pamatujte si, že teď se to změnilo z nikolaity, změnilo se to na „ona“. Vidíte to? Jezábel. No, včera večer to byla „nauka Balámova“, vidíte „nauka nikolaitů“ a „Balámova nauka“. Tedy, Balám byl ten, který zatáhl Izrael do smilstva.

Zjevení 17:1

⁹³ A co dělali nikolaité? Založili organizaci. A tak, dejte je dohromady a vznikne vám z toho „ona“, církev. Jistě. Zjevení 17: „Velká nevěstka sedící na mnoha vodách.“ Žena, prostitutka.

⁹⁴ Co je... nebo, jakým způsobem je prostitutkou? Dopouští se smilstva, duchovního smilstva, chybně vykládá lidem Slovo. Takovému fanatismu se vyhněte. To je skutečný fanatismus. Je to tak. No, vidíte, ona se nazývá prorokyní. „My jsme tím — my jsme koncil. My jsme znovu Laodicejský koncil, koncil lidí. A my jsme rozhodli toto a toto, a takhle jsme rozhodli. A tak nás poslouvejte.“ Ale...

⁹⁵ Tady ten kněz, který se mnou mluvil o Elizabeth Frazierové, nebo o té Frazierové dceři, řekl: „Kardinál chce vědět, jestli jste (nebo biskup) jestli jste tu Frazierovou dceru pokřtil.“ Řekl: „Ona se stává katoličkou.“

Řekl jsem: „Ano, vím o tom.“

On řekl: „Pokřtil jste ji vy?“

Řekl jsem: „Ano.“

On řekl: „Jak jste ji pokřtil?“

Řekl jsem: „Křesťanským křtem.“

On řekl: „No, co tím myslíte?“

⁹⁶ Řekl jsem: „Křesťanským křtem tak, jak to říká Bible. Je jenom jeden způsob, jak lze být křesťansky pokřtěn. Každá osoba v Bibli byla ponořena pod vodu ve jménu Ježíše Krista.“

On si poznamenal... začal si to takhle zapisovat. Řekl: „Víte, Katolická církev to dělávala.“

Řekl jsem: „Kdy?“ Řekl jsem: „Mám tady všechny ty dávné dějiny, které jsem mohl sehnat, z Londýna a odevšad, tak abych mohl studovat, až brzo přijde ta hodina, kdy se něco stane.“ Řekl jsem: „Chci vědět, kde.“

Řekl: „Ó,“ řekl, „v Bibli.“

Řekl jsem: „Chcete říct, že...?“

On řekl: „Ježíš zorganizoval Katolickou církev.“

Řekl jsem: „Pak byl tedy Petr prvním papežem?“

Řekl: „Zcela jistě.“

Řekl jsem: „Myslel jsem si, že církev je neomylná a že se nemění, a že všechny mše jsou slouženy v latině, aby se to nezměnilo.“

Řekl: „To je pravda.“

97 Řekl jsem: „No, vy jste od té doby určitě něco změnili.“ Řekl jsem: „Jestli je Bible katolickou knihou, tak já jsem starodávňý katolík.“ Je to tak. Řekl jsem: „Já jsem tedy starodávňý katolík.“ A řekl jsem: „Jistě, to bylo...”

98 On řekl: „No, tedy, Bible je prostě historie Katolické církve.“ Řekl: „Bůh je ve své církvi.“

Římanům 3:4

99 Řekl jsem: „Bůh je ve svém Slovu.“ Je to tak. „Ať je mé Slovo pravdou a slovo každého jiného člověka lží.“ A tady... Tato kniha Zjevení je jedinou knihou — dovolte, že to zopakuji — kterou Ježíš opatřil svým autogramem. A první věc, kterou udělal, bylo to, že zjevil své Božství, a zjevuje ho úplně.

Zjevení 1:3; Zjevení 22:19

100 A On řekl: „Kdokoli z toho něco ubere, nebo k tomu něco přidá, stejným způsobem bude odebrán jeho díl z knihy života. Požehnaný je ten, kdo čte, nebo ten, kdo slyší. A zlořečený je ten, kdo k tomu jedinou věc přidá nebo z toho něco ubere.“ Tak to tedy je. A tak tady vidíte tu nebezpečnou část. A tak k tomu nikdy nic nepřidávejte. Jen to nechte tak, jak to je, a prostě jděte dál. Duch vám to zjeví, pokud jen budete pokorní, rozumíte. Je to tak.

Matouš 11:25; Matouš 16:13; Lukáš 10:21

101 A tak, to není *vůbec* složité. Ježíš děkoval Otci, že... a řekl: „Chválím tě, Otče, že jsi tyto věci skryl před očima rabínů (a biskupů, kardinálů a generálních dohlížitelů) a zjevil jsi je nemluvňatům, takovým, kteří se budou učit,“ vidíte. To je to, co chcete. Je to zjevení od Boha, které může přijít jedinečně tak, jak On to tam řekl: „Za koho mě lidé považují?”

Matouš 16:16

102 On řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha.“

Matouš 16:17, 18

103 A On řekl: „Šimone, ty ses to nenaučil v semináři. Nikdo ti to neřekl. To přišlo jako zjevení z nebe. A na této skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“

104 To je přesně to zjevení, které měl Abel na počátku; to je to zjevení, které tehdy bylo; je to stále to zjevení a bude to vždy to zjevení. Je to tak.

105 No, zjišťujeme tu, že to byla žena, a žena znázorňuje církev. Je to tak? Pro koho přichází Kristus? Pro nevěstu, ženu, cudnou pannu.

Zjevení 17:2, 4

¹⁰⁶ A tato stará žena tady tvrdila, že je Boží církví. Ale jaká byla — byla oděna bohatstvím a perlami a vším možným a v ruce měla kalich plný nečistoty svého smilstva a vínem z něho opila všechny krále země. Je to tak?

¹⁰⁷ No, zde ji nacházíme, že je nazvaná Jezábel. A Jezábel... zlo, které Jezábel dělala, bylo, že jakmile dostala Izraelity pod kontrolu, tak je vydávala na smrt a dělala vše, co mohla, a stavěla své vlastní oltáře. Je to pravda? To je přesně to, co dělala Katolická církev. Přesně to.

Zjevení 2:20

Ale teď, čtème prostě kousek dál. To vás zarazí¹. Někdy, když vás něco zbrzdí, tak *pak* sníte o trochu víc.

...která si říká prorokyně [No, jestli ona říká: „Já jsem jediná vykladačka Slova“], **aby učila a sváděla mé služebníky, aby smilnili a jedli to, co je obětované modlám.**

Zjevení 2:21–23

¹⁰⁸ Ten bratr, který se ptal na hada, na to, že v Edenské zahradě jedli ovoce; vidíš, co to je, když On tady řekl: „Jedli“? To bylo myšleno duchovně, vidíte.

A dal jsem jí čas, aby činila pokání ze svého smilstva, ale ona pokání nečinila.

Hle, já ji uvrhnu na lůžko [Na jaké lůžko? Světskosti. Dnes je přesně taková.] **a ty, kteří s ní cizoloží, do velikého soužení, nebudou-li činit pokání ze svých skutků.** [To znamená, že půjde do velkého soužení.]

a její děti zahubím smrtí; [Ouha! Kohopak? Tato stará smilnice měla nějaké děti.] ...

¹⁰⁹ Teď Zjevení 17. Kolik...? Předpokládám, že jste tu všichni byli včera večer. Dobře. Zjevení 17, tato stará prostitutka, Katolická církev, byla nazvána smilnicí a byla matkou nevěstek. To nemohli být chlapci — to byly církve.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

¹¹⁰ No, odkud přišla Luteránská církev, odkud všichni tito přišli? Odkud přišly všechny organizace? Kde je jejich počátek? Laodicea. Nikolaité to posléze vytvořili. To je přesně znovu tatáž věc. Nemůžeš

¹ Anglicky „stunt“ – také „zbrzdit“, „zabránit v růstu“ – v angličtině slovní hříčka.

s tím nic udělat, bratře. Starý Eliáš ve své době proti té věci kázal. Jan proti ní ve své době kázal. Ano, přátelé! „Neříkejte si: ‚Abrahama máme za otce,‘ neboť říkám, Bůh je schopen Abrahamovi vzbudit syny z tohoto kamení,“ vidíte? Prostě s tím nic nejde udělat.

Zjevení 2:23

111 Tedy, ona měla děti. Měla skutečná Jezábel děti? Ano, přátelé. Poslouchejte: „A její děti zahubím smrtí...“

112 Co tedy? Katolická církev, jejími dětmi jsou protestantské denominace, vidíte. Přesně tak, protože dělají tutéž věc — křtili přímo jejím podivným křtem, který není podle Písma; potřesou si rukou pro přijetí Ducha svatého; Otec, Syn a Duch svatý místo Ježíše Krista; a zkrátka dělají vše, co se protiví Bibli, stále. A jdou rovnou do toho.

113 Její dcera se jmenovala Atálie, A-t-a-l-i-e. Měla... Jezábel provdala Atálii za Jehorama, syna Judského krále, a netrvalo dlouho a v Jeruzalémě stál Balámův oltář. No, kvůli tomu nemusíte jít do dějin. To je Bible, vidíte. Její dcera Atálie se vdala za Jozafatova syna Jehorama; a její dcery dělaly to samé co ona. Ó! Nevidíte to?

114 Vidíte, bratři, co udělaly ty organizace? Vrátily se rovnou skrze Luthera a ty ostatní, přesně tak, a společně se organizovaly, místo aby nechaly Ducha svatého... A Letničíní udělali přesně totéž. Ony nedokázaly dovolit Duchu svatému pokračovat a dělat si to po svém a pokračovat. A každé světlo... které přišlo, prostě prozkoumat podle Slova a jít dál.

115 Nedokázaly nechat Ducha svatého, aby to vedl. Oni museli založit organizaci a odrízli to ode všeho, co by mohlo přijít později. Rovnou se vrátili a znovu se za tu věc provdali. Přesně tak. Když se dostaneme k tomu věku, pozorujte, co na vás tady na té cestě čeká, vidíte. Provkali se znovu přímo do...

116 Ježíš tady řekl: „Ona... tato Jezábel, ona si říká prorokyně, a já ji uvrhnu na lůžko světskosti a její děti také zahubím smrtí.“ Jakého druhu? Jak to... Jakým druhem smrti mají být její děti zahubeny? Rozumíte, oni jsou teď mrtví, duchovně mrtví. Nemají zjevení.

117 Oni znají svoji organizaci, oni znají svůj katechismus, znají nauku své církve, ale když se jedná o to znát Boha, někteří z nich o tom nevědí víc, než by věděl nějaký Hotentot o egyptském rytíři. To je pravda. Když se jedná o to skutečně znát Ducha svatého... Diví se... chtěli nazvat Ducha Božího věštcem nebo ďáblem, kvůli rozeznávání duchů a takovým věcem, a vyhánění ďáblů.

118 „Vždyť nepatří do naší organizace. Ta skupina, ó, brrrr...” Vidíte, oni tomu prostě nerozumí. A potom na to přilepí nálepkou se jménem „Jesus Only“² nebo nějakého druhu „náboženského fanatika“, nebo nějaké takové věci. Prostě tomu nerozumí.

119 A hodina, kdy ta věc bude odhalena, je blízko. Přesně tak. Bůh to udělá tak jistě, jako že stojím za touhle kazatelnou; On vytrhne svoje děti ven, tak jistě jakože tu stojím. Bůh na nebesích to ví.

120 Vy mi věříte, že jsem prorokem Páně, služebníkem Páně, tak mě vyslechněte. Ta hodina je blízko. Ano, přátelé. Její děti budou zabity duchovní smrtí. Podívejte se na ně, jsou chladní a formální.

121 Podívejte se na... Podívejte se na naše... Nemusíme mluvit o baptistech a presbyteriánech. Víme, že jsou mrtví už léta. Když Luther měl svoje probuzení, ospravedlnění, kdyby byl vydržel, tak by toto dnešní velké letniční hnutí bylo Luteránskou církví. Světlo by bylo přišlo s posvěcením, jak to následoval Wesley. Luther to nedokázal následovat. Ne, přátelé. Oni už byli luterány.

122 A tak potom přišel Wesley. Když Wesley zemřel, co se pak stalo? Oni to zorganizovali a udělali Wesleyovy metodisty, Prvotní Wesleyovce... ó, všechny druhy metodistů, vidíte. A když... měl velké probuzení. Ale když dali dohromady organizaci...

123 Co se stalo, když přišli letniční a mluvili jazyky a přinášeli obnovení darů? Oni se nemohli pohnout dál. Nazývali je ďábly. A co teď udělali letniční? To samé, co tamti. A kde se teď nacházejí? Jsou dočista mrtví. Ano, přátelé. Je to přesně...

Zjevení 2:22

124 „Hle, já uvrhnu její děti na lůžko... na lůžko smrti a zahubím je.“ Dovolte, že to přečtu, abyste to tu uviděli. Myslím, že to byl 22. verš:

Hle, já ji uvrhnu na lůžko a ty, kteří s ní cizoloží, do velkého soužení...

Zjevení 2:22

125 Velké soužení, to je to, co přijde skrze... No, pamatujte, dovolte, že se tu na chvíli zastavím. To velké soužení je to... do kterého... budou uvrženi ti lidé, kteří jsou spícími pannami, které neměly ve svých lampách olej; i když patřily k organizaci, dobří lidé, kteří chodili do kostela, a všechno možné. Ale... šly pro olej, ale tady už bylo příliš pozdě, vidíte. Uvrhnu ji do velkého soužení. Ona tam půjde. Katolická

² Jenom Ježíš – název jednoho z letničních hnutí

církev tím bude procházet. Všechny její děti tam půjdou s ní, do velkého soužení.

...nebudou-li činit pokání ze svých skutků.

126 Ne děti, které tam jsou, ale církev sama. Totiž... jejími dětmi jsou organizace; ne lidé, kteří tam jsou — jako ubozí katolíci, baptisté, presbyteriáni nebo letničtí. Je mi jich líto: „Jsi křesťan?“

„No, jsem presbyterián.“

127 Ó, to s tím nemá nic společného, jako kdybychom řekli, že vepř se sedlem na *hřbetě* je závodní kůň. A tak, propánakrále, co byste s tím dokázali udělat? Vůbec nic. Nemyslel jsem to jako vtip. Tady to není žádné místo pro vtipy. Toto je Evangelium, rozumíte. Chtěl jsem to jenom znázornit, rozumíte. Ale to je pravda. Nemají s tím vůbec nic společného.

Zjevení 2:22, 23

128 „Já jsem letničtí.“ To s tím nemá vůbec, ale vůbec nic společného. Mohli byste patřit ke „čtyřiceti jedenácti“ z jejich organizací. Ale jsi znovuzrozeným dítětem Božím? Opravdu, miluješ každého celým svým srdcem, celou svou duší? A miluješ Boha? A denně... bez ohledu na to, co ti kdokoliv udělá? Jestliže se postavíš na zadní a uděláš „vrrr“! jako cirkulárka, to ukazuje, že Duch svatý od tebe odešel, pokud jsi ho vůbec měl.

...nebudou-li činit pokání ze svých skutků. A její děti zahubím smrtí...

129 Její děti, Jezábeliny děti. No, co udělala Jezábel? Provdala svoji dceru tam na jiné místo v Judsku, do Judska. Sledujte teď to duchovní uplatnění. Možná to můžu nakreslit. Pozorně to tady teď sledujte.

130 Tady je Jezábel a Izrael. Ale tady je Juda, jiná kategorie, tady na jiném... Toto tady je Jozafat. Dobře. No, tady to byl Achab. Teď je Jezábel přímo tady. Teď přichází sem a přivedla všechny Izraelity k modlářství.

131 To je přesně to, co udělala Katolická církev ve své době, když Konstantin sjednotil nikolaity — ty chladné, formální, tady — v jednu církev, a spojil to s pohanstvím; a zavedl pohanskou formu křesťanství. Katolíci, nechci zranit vaše city, ale jsem zodpovědný před Bohem. Tím je Katolická církev, ona je pohanskou podobou křesťanství — pověry, modly a všechno možné. Je to čistá pravda, prostě pohanská podoba. No, to je pravda. I kdybych teď umíral, je to pravda. A protestanti jsou na tom stejně, jen v jiné kategorii.

132 Sledujte teď, co Jezábel udělala. Tehdy, vidíte... Dábel... Ona tomu byla tak odevzdaná, že provdala svoje dcery... Měla dceru, která se jí tady narodila a tato dcera jde sem k tomuto velkému svatému muži a vezme si a provdá se za jeho syna a přenáší tu stejnou věc sem — od Jozafata, do této části.

Zjevení 2:23

133 No, ti skuteční nikolaité (nikolaité, ti studení formalisté, kteří chtěli organizaci), se tomu tady oddali. A teď si všimněte. Tutéž věc... Vzali si tady Jezábel, Katolickou církev, a ona tady bere svou dceru (své organizace) a provdává ji tady za ně a dělá s nimi tu samou věc. Zahubím její děti smrtí, duchovní smrtí. Zorganizovali se k smrti a první věc byla, že Duch od nich odešel.

134 Řekněte mi... dovolte, že se vás zeptám na jednu věc, kteréhokoliv historika zde (pokud vím, sedí vás tu pět nebo šest), chci, abyste přišli a ukázali mi jediné místo Písma nebo jediný text z dějin, kde kterákoli z těch církví, které upadly a vrátily se do organizace, znovu povstala s probuzením. Řekněte mi, když se zorganizovaly, měly ještě někdy probuzení, potom co se zorganizovaly? Ne, přátelé. Duch je opustil. Počítám do toho i letniční.

135 Když sestoupila ta letniční požehnání a vy všichni jste mluvili jazyky, na vás starší sestoupila ta velká letniční požehnání a ty věci, a za chvíli jste měli to, čemu jste říkali Velká rada. Organismus je v pořádku, ale ne organizace. Víte, nejdřív jste to nemohli snést. Museli jste se znovu vrátit a stát se satanovým dítětem a zorganizovat se.

136 A potom přišlo další světlo, ohledně jména Ježíše Krista. A oni se potom stali namyšlenými a řekli: „Ať je Bůh požehnán. Jestli nemáte Ježíšovo jméno, půjdete do pekla. My to máme a vy to nemáte.“ Co udělali? Zemřeli přímo tam na cestě, udělali z toho organizaci, vidíte, místo aby nechali to světlo se šířit po celé církvi. Ono by automaticky zaujalo své místo. Ale vy jste se zorganizovali.

Skutky 20,27; Zjevení 2,23

137 Co je to? Jezábelino dítě. A oni všichni zemřeli společně. Teď se vás chci na něco zeptat. Povstaly Sbory Boží nebo Jednotáři nebo kterákoliv jiná církev, povstaly ještě někdy k velkému sjednocenému probuzení? Vůbec ne. Toto poslední probuzení zrovna skončilo, když Duch svatý sestoupil tam nad řeku (mnozí z vás tady sedí) v roce 1933 a měla nastat tato veliká uzdravovací služba a bylo řečeno, že se to rozšíří po celém světě. A vůbec to nepovstalo skrze kteroukoliv z těch organizací.

Skutky 20:27; Zjevení 2:23

138 Bůh z těch sfér vyšel ven a vzbudil téměř pohana, aby to probuzení začal. A podívejte se, co to způsobilo. Ty organizace, jakmile se zorganizovaly, byly mrtvé. On řekl: „Její děti zahubím smrtí.“ Ó! Víím, že... Prosím, nemějte mi to za zlé, ale já... Jestli tohle víím, a neřeknu to, tak budu podlý pokrytec a Bůh mne za to požene k zodpovědnosti. Chci být jako Pavel, nechci se vyhýbat tomu, abych neoznámil veškerou Boží vůli. To je pravda. Dobře.

139 No, a oni v Jeruzalémě vystavěli oltáře. Chci vidět... A když se Jezábel provdala za Achaba, přinesla do Izraele obrazy, aby se jim klaněli. A tak to udělala ta nauka nikolaitů, když se provdala za pohanství, sesadila Jupitera, dosadila Petra a místo Venuše dosadila Marii. A jak říká Bible, způsobila, že celý Izrael hřešil.

140 Tak i Katolická církev přiměla všechny ty dcery, aby se provdaly do organizace. A celá ta věc je hřích, jak to udělala Jezábel se svou dcerou. Dobře. A když tohle dělali... Když byla zřízena hierarchie a papež Bonifác... Bonifác III. nastoupil na stolec a oni měli boha na trůnu, neměli už v církvi využití pro křest Duchem svatým. Je to tak. Měli svá vyznání víry a formality a takto pokračovali dál.

141 A když organizace přijaly totéž dogma, vymýtily z církve svobodu Ducha svatého — baptisti, presbyteriáni, metodisti, a tak dále. Ovšem, že to udělali. A my je vidíme, jak postupně usychají a umírají, jak to řekl Ježíš o té vinné révě.

142 No, všechen Duch svatý spojený se znameními a zázraky byl umístěn do minulosti, do minulých dob a oni zbohatli jako ona. A tak ona způsobila, že celý svět zhřešil, protože ona se dostala do každého národu, ona a její dcery. Je to tak.

Matouš 24:22; Marek 13:20

Sledujte Ho teď, jak ji v tom dalším věku církve nazývá. Sledujte Ho, jak ji nazývá. Sledujte Ho, jak tady na konci vyzývá a vyvádí ten svůj zbytek — kvůli těm vyvoleným, jenom hrstku — jinak by nebylo zachráněno žádné tělo, nebýt těchto.

Zjevení 13:14, 16

143 Jak je to napsáno ve Zjevení 13:16 (Chtěli byste se k tomu na okamžik dostat?), že On řekl... že tato žena způsobila, že všichni přijali znamení, tato šelma to způsobila. Způsobila, že všichni přijali znamení, jak chudí, tak vznešení, ať to byl kdokoli, znamení šelmy, což byla Římskokatolická církev. Jedno nebo druhé, nebo udělali obraz... Zjevení

13:14, udělali obraz šelmě. Myslím, že všichni jste to četli. Pokud ne, no, vrátíme se a přečteme si to. Zjevení 13:14:

A svádí obyvatele země těmi divy, které jí bylo dáno dělat před tváří šelmy [to je konfederace církví]; a které jí bylo dáno dělat před tváří šelmy. Říká těm, kteří bydlí na zemi, aby udělali obraz té šelmě, která měla ránu od meče [pohanství], ale ožila [skrze papežství].

¹⁴⁴ Pohanský Řím na papežsky Řím, vidíte, dělají tomu obraz. A co to bude? Právě to, co dělají teď, úplně přesně, sdružují se do této konfederace církví. Všechny církve k této organizaci patří, všechny jdou do jedné skupiny. Teď dostávají Bibli. A papež Jan je pozval všechny zpátky; arcibiskup z Canterbury, všichni tam jdou. První věc, kterou se dozvíte, je, že celá ta věc se vrací rovnou zpět k matce, protože to jsou od počátku nevěstky. Vidíte?

¹⁴⁵ Oni říkají: „My se všichni spojíme dohromady v jednu velkou věc, abychom bojovali s komunismem“; a nevědí, že komunismus nechal povstat Bůh. Mohu to dokázat touto Bibli. A On jim vnuknul, aby pomstili krev svatých, kterou oni na zemi prolili. Bůh dal dohromady komunismus úplně stejně jako krále Nabuchodonozora, aby potrestal Izrael. On nechal povstat komunismus. A on jednoho dne vymaže Řím z mapy. [Prázdné místo na pásku.] Přesně tak. Bůh to tak řekl. Je to tak.

Já jsem proti komunismu; on je proti Bohu. Jistěže ano. Ale nevěnujte tolik pozornosti té železné oponě, ale dávejte pozor na tu purpurovou oponu. Přečtěte si Foxovu knihu mučedníků a uvidíte, že je to tak.

Zjevení 13:1–3, 16

¹⁴⁶ Teď se podívejme. Kde jsme byli? A teď tady vidíte, že ona způsobila, aby všichni (bohatí i chudí) přijali znamení; ale byla jedna kategorie, které se dotknout nemohla. Víte to? Zjevení 13:1–8. Poslouvejte. Dovolte, že to přečtu:

Stál jsem na mořském písku. Vtom jsem spatřil, jak z moře vystupuje šelma se sedmi hlavami a deseti rohy, na těch rozích měla deset korun a na hlavách rouhavé jméno. [To je sedm pahorků. Probírali jsme to všechno včera večer.]

Ta šelma, kterou jsem spatřil, byla podobná pardálu, ale její nohy byly jako medvědí a její tlama jako tlama lva. A drak [což byl ten rudý ďábel, který se

postavil před tu ženu, aby pozřel její dítě, což byl Řím, jak všichni víme] **jí dal svou sílu, svůj trůn i velikou moc.**

Spatřil jsem také jednu z jejích hlav jakoby zraněnou k smrti [pohanství, vidíte], **ale její smrtelná rána se uzdravila** [jeho místo zaujalo papežství a spojilo to s křesťanstvím, s nikolaity]. **A celá země šla v úžasu za tou šelmou...**

¹⁴⁷ Katolicismus se rozšířil do každého národa pod nebem (to je pravda), jak mluvil Daniel o železe, které bude přecházet do hlíny, a tak dále.

Zjevení 13:4

¹⁴⁸ A řeknu vám ohledně toho takovou malou věc, ohledně toho železa a hlíny. Všimli jste si toho? Zmiňoval jsem se o tom už před vámi? Jak na poslední velké konferenci, kterou tu měli, si Chruščov vyzul botu a tloukl s ní o pult? Bylo tam shromážděno pět východních národů. A bylo tam pět západních národů. Chruščov byl v čele východních národů; Eisenhower byl v čele západních národů. Byli tam dva hlavní vedoucí, dva palce u nohy. Chruščov v ruštině znamená „hlína“. Eisenhower v angličtině znamená „železo“. Jsme na konci.

...a lidé se klaněli draku, který dal té šelmě moc [To bude tady v modlitebně naše další poselství.]; **klaněli se i šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?“**

Zjevení 13:5–8

¹⁴⁹ Jinými slovy, pohledte sem. Eisenhower je tady ve Spojených státech velkou osobností. Ale v Římě není ničím; v Rusku není ničím. Chruščov, velký v Rusku, ale ve Spojených státech není ničím. Ale je jeden člověk, který je velký všude. To je papež. To je pravda. „Zorganizujme se a dejme se dohromady.“

A byla jí dána ústa mluvící veliké věci a rouhání a byla jí dána moc působit po čtyřicet dva měsíce.

Otevřela tedy svá ústa, aby se rouhala Bohu, [učí nauky lidských příkázání, ukvapení, nadutí, milovníci rozkoší, mající vnější způsob zbožnosti, ale její moci se zřikají] **a urážela jeho jméno,** [„Vzali Otce, Syna a Ducha svatého“ místo „Pána Ježíše Krista,“ vidíte.] **jeho stánek i ty, kteří přebývají v nebi.**

Bylo jí dáno, aby svedla boj se svatými [tady začíná povstávat pronásledování] ***a přemohla je; a byla jí dána moc nad každým kmenem, jazykem i národem.***

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, každý, jehož jméno není zapsáno v knize života Beránka zabitého od založení světa³.

Jan 6:37, 44; Jan 10:27

150 Ó! „Založení světa“ — naše jména, jestli někdy byla v té knize, byla tam vložena už tehdy. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině ten, kterého přitáhne můj Otec; a všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně. Moje ovce slyší můj hlas.“ Toto je potrava, vidíte.

Efezským 2:6

A cizího... oni říkají: „No, právě jsem se stal členem církve. Jsem stejně dobrý jako ty.“ To není potrava pro ovce. Tady je potrava pro ovce — sedět spolu v nebeských místech v Kristu. Ó, On je tak nádherný, že ano? Dobře. Teď to rychle dokončeme, protože už přetahujeme. Dobře.

Zjevení 2:23, 24

151 Ale já říkám... Podívejme se teď, teď mám 23. verš:

A její děti zahubím smrtí. A všechny církve poznají, že já jsem Ten, který zkoumá mysl i srdce, a odplatím vám každému podle vašich skutků.

Ale vám i ostatním Thyatirským, kteří nemají toto učení [Jaké to bylo učení? Organizace, biskupové a arcibiskupové a papežové, rozumíte?], ***kteří nemají toto učení...***

Zjevení 2:24

152 No, Bible... Včera večer jsme zjistili, že Izrael, který procházel Moábem, nebyl národem. Oni přebývali na tváři země a byli svobodným lidem. Je to tak? Je to předobraz, byli to poutníci, bydlící ve stanech a tak dále. Skupiny letničních jsou na tom stejně, ti praví Letniční — putují z místa na místo. Dobře.

...nemají toto učení [organizovat se a udělat z toho velkou organizaci], ***nemají toto... a kteří, jak říkají, nepoznali hlubokosti satanovy...***

³ Podle anglické Bible krále Jakuba

Zjevení 2:24

153 No, vzpomeňte si, zjistili jsme, kde byl satanův trůn. Včera večer jsme se zabývali jeho vývojem úplně od začátku. Kde bylo jeho sídlo na začátku? V Babyloně. A Babylon... Když ta hierarchie, královský kněz Babylonu byl pronásledován vítězíci Chaldejci, přišel do Pergamonu a usadil se, vidíte — přemístil svůj trůn ze země Sinear do Pergamonu. Včera večer jsme to četli z dějin. A teď, tam on začal, vytvořil Katolickou církev, která zůstává nadále matka Babylon. Dobře, sídlo satana.

...a sídlo satanovo, pravím: Nevložím na vás jiné břemeno.

Zjevení 2:25–27

154 Už nebude další břemeno; jenom to, co už máte — tato malá menšina, která tam byla. Vidíte, to bylo úplně sevřeno v tomto temném věku. No, procházeli tím téměř patnáct set let.

Toho, co máte, se však držte, dokud nepřijdu. [Jinými slovy: „To letniční požehnání máte stále ve svých srdcích. Udržujte to, dokud nepřijdu, abych vám přinesl úlevu, pro tento další věk, který přijde v dalším období.“]

Kdo vítězí a zachovává mé skutky až do konce, tomu dám moc nad národy.

Bude je pást železným prutem a budou rozbíjeny jako hliněné nádoby — jak jsem to i já přijal od svého Otce.

Zjevení 2:28, 29

155 Vidíte, ta církev... Co bude, když ta církev z období temna povstane na soudu proti té bandě pohanů odtamtud? Budou sraženi? Ty bronzové nohy to pošlapou. To vám říkám! On je rozbije na padrt, jak řekla Bible.

A dám mu jitřní hvězdu. [Víte, co to je, že ano? Jitřní hvězdou je Kristus. Dobře.]

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

156 Ó! Nejste rádi? Je už trochu pozdě. Mám tu toho ještě víc. Budu se tím zabývat možná zítra večer, těmi dvěma tisíci lety. Ale...

*On je Lilie z údolí, jasnou Jitřenkou sám,
nejkrásnější nad tisíce, které znám;
v něm já Lilii z údolí jsem spatřit směl,*

*vše, co potřebuji, abych byl čistý a v pořádku.
 Ve strastech On je mou útěchou, v nesnázích
 mým příbytkem,
 říká mi, abych na Něj uvrhl veškerou starost.
 Haleluja!
 On je Lilie z údolí, jasnou Jitřenkou sám,
 On je nejkrásnější z deseti tisíců pro mou duši!
 Milujete Ho? Ó, já prostě...
 Miluji Jej...*

(Uctívejme Ho teď, všechna ta slova řála do živého, i to poselství.)

*Protože On nejdřív miloval mě;
 a vykoupil mé spasení na kříži Golgoty.*

¹⁵⁷ Není podivuhodný? Miluju Ho. No, věci, ke kterým jsem se nestačil dostat, budou samozřejmě v knihách, protože nemůžeme probrat celý církevní věk za jeden večer. Mluvil jsem dnes večer trochu tišeji, protože začínám trochu chraptět. Ale, ó, není On podivuhodný?

*Téměř všude žijí lidé, jejichž srdce hoří jen
 ohněm, který padl o Letnicích a očistil je.
 Ó, on již hoří nyní v srdci mém,
 ó, sláva Jemu čest!
 Jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.
 Ó, jeden z nich, jsem jeden z nich,
 jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich;
 haleluja!
 Jeden z nich, jeden z nich,
 jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

(Jsi rád?)

¹⁵⁸ Vzpomínám si, když jsem se jednou v noci vracel z Chattanooga a letadlo přistálo... v Tennessee, v Memphisu. Ubytovali mě tam v tom velkém pěkném hotelu. A zavolali mi a řekli: „Letadlo odlétá zítra v sedm hodin ráno.“ A já jsem vzal několik dopisů, abych je hodil do schránky — byl jsem na cestě domů a odpověděl jsem na několik dopisů přátelům. A když jsem šel, Duch svatý řekl: „Jdi dál.“

Šel jsem tedy dál. Přišel jsem do černošské čtvrti. Stál jsem tam a pomyslel si: „Ach! Podívej, vždyť už je čas odletu letadla.“

A Duch svatý opakoval: „Jdi dál,“ zrovna tak jak to udělal *tehdy* toho dne v lese, jak víte. „Jdi dál.“ A tak jsem šel dál.

¹⁵⁹ Náhodou jsem se podíval dál před sebe. U jedné z těch malých barevných chatrčí, kde bydleli barevní — chudí, tam na jihu — tam se opírala... takhle... stará typická teta Jemima, s chlapeckou košilí uvázanou kolem hlavy.

¹⁶⁰ A šel jsem dál a zpíval: „Jeden z nich, jsem jeden z nich. Jsem tak rád, že mohu říct, jsem jeden z nich, ó haleluja!“ A říkal jsem: „Co si přeješ, Pane? Jeden z nich, jsem jeden z nich.“ Věříte ve vedení Duchem? Ano, jistě. „Jsem tak rád, že mohu říct, jsem jeden z nich.“

¹⁶¹ Bylo to asi před čtrnácti lety. Ona se dívala přes plot. Byl jsem od ní asi, no, na polovinu městského bloku daleko a viděl jsem tu starou černou paní, jak mě očima sleduje. Šel jsem dál, přestal zpívat a šel dál.

Když už jsem byl blízko ní, viděl jsem, jak jí po jejích velkých baculatých tvářích stékají velké slzy. Podívala se na mě a řekla: „Dobré ráno, faráři.“

Řekl jsem: „Jak se máte, teto?“

A ona řekla... Otočil jsem se. Usmívala se, měla na tváři široký úsměv.

¹⁶² Zeptal jsem se: „Jak jste poznala, že jsem farář?“ Tam na Jihu, víte, říkají kazateli farář. Řekl jsem: „Jak víte, že jsem farář?“

Ona řekla: „Já věděla, že přijdeš.“

A já jsem řekl: „Jak jste to mohla vědět? Vy mě znáte?“

¹⁶³ Ona řekla: „Ne.“ A řekla: „Já věděla, že přijdeš.“ Řekla: „Slyšel jsi někdy příběh o sunamitské ženě?“

Řekl jsem: „Ano.“

A ona řekla: „No, takovou ženou jsem byla já.“ Řekla: „A Pán mi dal dítě a já jsem Mu řekla, že ho vychovám.“ Řekla: „Jsem chudá žena. Peru a pracuju pro bílé lidi, abych měla na živobytí.“ Řekla: „Řekl mi, že... Dal mi dítě a já jsem Mu řekla, že ho vychovám.“ Řekla: „Vychovávala jsem ho, jak nejlíp jsem uměla.“

„Ale,“ řekla, „faráři, dostal se do špatné společnosti. Dostal nakažlivou nemoc a my jsme to nevěděli, až když už to bylo v pokročilém stádiu. A on tu teď na posteli umírá.“

164 Řekla: „Už dva dny je v bezvědomí.“ Řekla: „Přišel lékař a říkal, že mu to sežralo srdce a tak dále. Dostalo se mu to do krevního oběhu v takovém stupni, až ho to zničilo, takže ten lék, který mu dali, mu nemohl pomoci.“ A řekla: „On umírá.“

A řekla: „Já prostě nemohu snést ho vidět umírat jako hříšníka.“ A řekla: „Modlila jsem se a modlila.“ Řekla: „Celou noc jsem se modlila.“ Řekla: „Je v bezvědomí. O ničem neví.“ Řekla, že už dva dny. Řekla: „Modlila jsem se. Řekla jsem: ‚Pane, Ty jsi mi dal to dítě,‘“ a řekla, „jako té Sunamitské ženě,“ řekla, „kde je tvůj Eliáš? Kde je?“ Řekla: „Kde je pro mě nějaká pomoc?“ A řekla: „Usnula jsem na kolenou.“

165 A řekla: „Pán ke mně promluvil ve snu a řekl: ‚Běž ven a stůj u branky a kolem půjde muž se žlutohnědým kloboukem a ve tmavém obleku.‘ On řekl: ‚On s tebou promluví.‘“

166 A řekla: „Stála jsem tady už před svítáním.“ A záda měla promočená od rosy. A řekla: „A uviděla jsem tě přicházet se žlutohnědým kloboukem.“ Řekla: „Ale měl jsi mít malou aktovku.“

Řekl jsem: „Nechal jsem ji v hotelu,“ a řekl jsem, „tvůj syn je nemocný?“

Řekla: „Umírá.“

Řekl jsem: „Jmenuju se Branham. Znáte mě?“

Ona řekla: „Ne, faráři Branham. Nikdy jsem o vás neslyšela.“

Řekl jsem: „Modlím se za nemocné.“ To ji nezajímalo. Nechtěla, aby její syn zemřel jako hříšník.

167 Vešel jsem dovnitř. Měli tam starou branku, na které visel kus železa z pluhu, aby se sama zavírala. Možná, že mnozí z vás lidí ze severu Unie ani nevíte, co to je; je to kvůli tomu, aby ta branka zůstávala zavřená. A vešel jsem do toho domu, byl to malinký starý dvoupokojový... vypadal jako malý... kterému my říkáme „průchozí dům“. Tady je jedna místnost, a to je obývací pokoj, ložnice a všechno dohromady; a vzadu je kuchyň.

168 Když jsem tam vešel... Byl to malý obílený domek a pěkný... neomítnutý, s šindelovou střechou. A tak... Ne, myslím, že na střeše

měli lepenku. Vzpomínám si, že zespodu střechy byla rosa, vypadalo to jako velké puchýře.

¹⁶⁹ Když jsem vešel dovnitř, zpozoroval jsem, že naproti dveřím visí nápis: „Bůh žehnej našemu domu.“ Hned tady v rohu byla stará postel, a naproti druhé.

Tam ležel statný mládenec (žádná pápěrka), statný kluk, velký, pohledný mládenec. Myslím, že měl... vážil asi devadesát kilogramů a skoro sto osmdesát centimetrů vysoký. A držel v ruce peřinu a pořád dělal: „Hmmm, hmmm.“

¹⁷⁰ A ona řekla: „Maminčino dětátko.“ A já jsem si pomyslel: „Maminčino dětátko“, přestože měl pohlavní nemoc, syfilis a umíral. A ona ho políbila na čelo a takhle ho pohladila a řekla: „Maminčino dětátko.“

Izaiáš 49:15, 16

¹⁷¹ No, začalo mi bušit srdce. Pomyslel jsem si: „Ano, nezáleží na tom, jak hluboko jsi zabředl do hříchu, přesto jsi jejím dítětem.“ Pak jsem si pomyslel: „Vidiš, bez ohledu na to, jak byl nemocný, stále to bylo maminčino dětátko.“ A pomyslel jsem si: „Bůh řekl: ‚Matka může zapomenout na svoje nemluvnátko, ale já na tebe zapomenout nemohu, protože tvé jméno je vyryto na mých dlaních,‘“ vidíte? Jak by se to mohlo stát?

¹⁷² Podíval jsem se na tu starou chudou svatou, jak přechází sem a tam. Mohls poznat, bratře, že v tom domě nic neměla. Ale měla v tom domě něco, co by měl mít každý dům v Indianě i všude jinde. Byl to Bůh. Raději bych měl tohle než nějaký velký pěkný dům s fotografiemi nahých dívek a s veškerou tou vulgární odpornou veteší. Ležela tam stará Bible, a v tom místě, kde byla otevřená, bylo vidět staré opotřebované stránky.

Podíval jsem se na ni a ona řekla: „Farář přišel, aby se za tebe pomodlil, miláčku.“

On stále říkal: „Uh, uh, tma, uhm.“ A já jsem řekl: „Co to říká?“

Ona řekla: „On neví. Doktor říká, že ztratil rozum.“ Řekla, že si myslí, že je někde na velkém moři a že vesluje ve člunu a je ztracen. A řekla: „To je to, co nemůžu snést, faráři, vidět, že moje dítě umírá ztracené.“ A řekla: „Já vím, že jsi přišel, abys mi pomohl, protože Pán mi to tak řekl.“

Řekl jsem: „Pomodlím se za něj.“ A řekl jsem: „Snad ho Pán uzdraví.“

Ona o to nejevila žádný zájem, jenom chtěla, aby se zvedl a řekl, že je spasen, to bylo vše. Pokud jen bude spasen, tak je to jedno, stejně musí odejít, a tak... někdy. Pokud jen bude spasen...

¹⁷³ Ó, kdybychom jen mohli mít takový postoj. Ten věčný domov tam *za obzorem* — ona věděla, že tam s ním bude potom znovu žít. Řekla: „Jen kdybych ho slyšela, jak říká, že je spasen.“

Řekl jsem: „Poklekněme.“ A ona si klekla a já jsem ho chytil za nohy. A nohy měl skutečně studené a lepkavé. A nemohl jsem ho přikrýt (ona ho přikryla nějakou malou tenkou dekou) měl s ní přikryto jenom tělo.

Přitahoval ji k sobě, protože si myslel, že je... chytil ji a myslel si, že vesluje. Stále říkal: „Je taková tma. Ummm, ummm. Je taková tma.“

Snažila se mu něco říct, ale on jen pořád říkal: „Je tma a zima.“ Vesloval. Trochu jsem se na ni ohlédl a ona poklekla.

Řekl jsem: „Teto, vedla byste nás v modlitbě?“

¹⁷⁴ Řekla: „Ano.“ V té místnosti byla jenom ona, já a ten chlapec a Duch svatý, nikdo víc. Ta stará svatá se modlila. Ó! Když s Ním mluvila, tak člověk věděl, že s Ním už předtím mluvila. Ano, přátelé! Ona věděla, s kým mluví.

Řekla: „Pane, nevím, co uděláš,“ řekla, „ale všechno je prostě tak, jak jsi řekl.“ Ó! Jsem tak rád. Jsem tak rád, že On je stále tím stejným Ježíšem, který byl s těmi svatými tam v minulosti. On je stále tímtež Ježíšem dnes.

¹⁷⁵ A já jsem se jí vůbec neptal na její náboženství, jestli je baptistka, letniční a tak dále. To nebyla moje věc. Jen jsem následoval Ducha svatého a ona dělala totéž. Chtěli jsme vědět, co On udělá. A tak jsme poklekli a ona se začala modlit. Když skončila modlitbu, vstala a políbila ho na hlavu: „Bůh žehnej mému děťátku.“

A potom řekla: „Pomodlíš se teď ty, faráři?“ Řekl jsem: „Ano, madam.“

A právě tehdy bylo asi půl deváté, možná tři čtvrtě na devět a já jsem byl od toho místa dvě míle daleko; a letadlo mělo odletět v sedm hodin a já jsem nevěděl, kdy se dostanu ven. A tak jsem položil ruce na jeho nohy.

¹⁷⁶ Řekl jsem: „Nebeský Otče, nerozumím tomu. Ty... Před chvílí jsem chtěl být už v letadle, asi před půldruhou hodinou. Ty jsi ale stále říkal: ‚Jdi,‘ a tohle je jediná věc, kterou jsem objevil. A ona řekla, že Ty... Viděla mě, jak přicházím. Jestli to... jestli jsi to byl Ty, Pane, potom

nevím, co jiného bych měl udělat, než na toho chlapce prostě vložit ruce.“

On řekl: „Ó, mami.“ Řekl: „Teď se rozsvěcuje světlo.“ A asi za pět minut seděl na posteli a objímal svou matku.

177 Vyklouzl jsem odtamtud a vyběhl ven, chytil taxík a spěchal jsem do hotelu, abych si vzal svůj kufřík a přemýšlel jsem, že půjdu a budu prostě čekat. Budu asi muset den nebo dva počkat. Víte, jak bylo obtížné v té době po válce sehnat místo v letadle. A tak jsem si myslel, že budu muset několik dnů čekat.

178 Vzal jsem si taxík a uháněl na letiště. Právě když jsem se tam dostal, oznamovali: „Let číslo 196 do Louisville, Kentucky, se právě chystá k odletu.“ Bůh pro mě to letadlo takhle pozdržel na zemi. Ó, tak věřím!

179 Asi po dvou letech jsem cestoval vlakem do Arizony na shromáždění k bratru Sharritovi. Měl jsem se tam setkat s bratrem Moorem a dalšími lidmi. A tak, v průběhu cesty jsme zastavili v Memphisu. Vlak zastavil ve stanici. Víte, jak to chodí, když jezdí vlaky na Západ, že zajíždí na točnu a přepřahá se.

180 A ty sendviče ve vlaku, oni chtějí za jeden asi šedesát centů a já můžu někde jinde koupit jeden za deset, patnáct centů. A tak jsem počkal, až vlak zastaví, abych si koupil nějaké sendviče. Chtěl jsem koupit plnou tašku hamburgerů a udělat si tam opravdovou hostinu.

181 Tak jsem vyskočil z vlaku a rychle jsem běžel a rozhlížel se po stánku s hamburgery. Vlak měl čekat ve stanici asi třicet minut. A tak jsem vyrazil, abych si koupil hamburgery a uslyšel jsem, jak někdo volá: „Zdravím vás, faráři.“ Rozhlédl jsem se. Stál tam mládenec v červené čepici a mrkal očima a říkal: „Vy jste mne asi nepoznal, že?“

Řekl jsem: „Myslím, že ne, synu.“

Přistoupil blíž a řekl: „Dobře se na mne podívejte.“

Řekl jsem: „Ne.“ Řekl jsem: „Opravdu myslím, že ne.“

On řekl: „Já vás znát.“ Řekl: „Vy být farář Branham.“

Řekl jsem: „Ano, máš pravdu.“ Řekl jsem: „Byl jsi někdy na mých shromážděních?“

On řekl: „Ne, pane.“ Řekl: „Pamatujete, jak jste jednoho rána přišel k nám domů, a má maminka...?“

„Ó!“, řekl jsem, „snad to nejsi ty?“

¹⁸² On řekl: „Ano, to být já. Ano, to být já.“ On řekl: „Farář,“ řekl, „já být uzdraven, silný a zdravý. A nejen to, ale já teď být křesťan. Chvála Pánu!“

*Byli shromážděni v horní síni,
všichni se modlili v Jeho jménu,
byli pokřtěni Duchem svatým
a přišla moc ke službě.
Co On udělal tehdy pro ně,
udělá také pro vás (Nejste rádi?),
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich;
haleluja!
Jeden z nich, jsem jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

(Oni nemají vysoké vzdělání a tak dále.):

*A tak tito lidé nemusí být vzdělání
a nemusí se chlubit světskou slávou,
přijali však Letnice,
byli pokřtěni ve jménu Ježíše;
a teď zvěstují v šíř i v dál,
že Jeho moc je stále stejná.
Jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich;
haleluja!
Jeden z nich, jeden z nich.
Jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

*Pojď, můj bratře, hledej toto požehnání,
které očistí tvoje srdce od hříchu.
To rozezní radostné zvony
a bude udržovat tvoji duši zapálenou ohněm.
Ó, hoří to teď v mém srdci,*

*ó, sláva Jeho jménu,
jsem tak rád, že...*

183 Podejte si teď ruce s někým vpředu, vzadu a kolem vás:

*Ó, jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich;
haleluja!
Jeden z nich, jsem jeden z nich.
Jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich.
Jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich,
haleluja!
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak rád, že mohu říct: Jsem jeden z nich.*

Čím je toto starodávné náboženství? Ono začalo tady v minulosti a celou dobu bylo potřísněno krví Ježíše Krista. Ó! Ó, jak jsem za to Evangelium rád. Ó, ano, přátelé!

*Je potřísněno krví, ano, je potřísněno krví,
toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví,
krví učedníků (mučedníků po celou dobu),
kteří zemřeli pro pravdu,
toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví.*

184 No, jaké je to Evangelium? Takové, jaké začalo o Letnicích, rozumíte.

Prvním, kdo za tento plán Ducha svatého zemřel,

byl Jan Křtitel (On Ho obdržel v lůně své matky,
jak víte.)

A zemřel statečně;

potom přišel Pán Ježíš, oni Ho ukřižovali.

On kázal, že Duch spasí lidstvo od hříchu.

Stále bylo třísněno krví, ano, třísněno krví,

*toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví,*

krví učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,

*toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví.*

(Nedokážete to zorganizovat, ó.)

Petr a Pavel a Jan, teolog,

*ti obětovali svoje životy, aby toto Evangelium
mohlo zářit;*

Smísili svoji krev s krví dávných proroků,

aby pravdivé Slovo Boží mohlo zářit.

Stále bylo třísněno krví, ano, třísněno krví,

*toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví,*

krví učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,

*toto Evangelium Ducha svatého bylo stále
třísněno krví.*

Pod oltářem byly duše volající: „Jak dlouho?“

Aby Pán potrestal ty, kteří páchali zlo;

ale bude ještě více těch, kteří prolíjí krev

*za toto Evangelium Ducha svatého a jeho
karmínový proud.*

Stále je třísněno krví, ano, je třísněno krví,

*toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví,*

krví učedníků, kteří zemřeli pro pravdu,

*toto Evangelium Ducha svatého je potřísněno
krví.*

185 No, od doby Letnic a mučedníků Letnic tam v Efezské církvi, v Pergamonu, v Thyatiře, v Sardech, v Efezské... nebo ve Filadelfské a dál až sem do Laodicejské... A teď, co by se mělo stát tady? Jak říká Bible, všechno se vyplňuje, a tato šelma vystoupí ve Spojených státech.

186 Vzpomínáte si na vidění, které se tady četlo, z roku 1933? Chystal jsem se... Modlitebna tehdy nebyla ještě ani postavena. Nevěděl jsem, co je to vidění; nazýval jsem to transem. Byl jsem jenom mladý baptistický kazatel a byli jsme... Tato vidění jsem měl po celý svůj život a žádám každého, aby vstal a řekl, jestli alespoň jedno jediné z nich se někdy nevyplnilo. Ne, nikdy se to nestalo. Nemůže se to stát, rozumíte? Nestane se to.

187 A tak, když jsem začínal nedělní školu, upadl jsem do transu. Měli jsme to tehdy tady ve starém zednářském domě, u Charlieho Kerna — byla nás malá skupinka. A já jsem viděl prezidenta Roosevelta, jak vede svět do světové války. Bylo to předpovězeno!

188 Řekl jsem: „A existují tři ismy: nacismus a fašismus a komunismus,“ a řekl jsem... (Kolik z vás zde si na to vzpomíná?) Řekl jsem: „Sledujte komunismus. Tam to bude všechno završeno.“ Řekl jsem: „Etiopie — Mussolini vtrhne do Etiopie, ale skončí fiaskem.“ A řekl jsem: „Nakonec se dostaneme do války s Německem. Ale,“ řekl jsem, „Německo bude opevněno ve velké hromadě betonu“ — jedenáct let předtím, než byla vybudována Maginotova linie. Jedenáct let.

189 Řekl jsem: „Potom po válce... My ji nakonec vyhrájeme. A až bude po válce, stane se, že věda objeví velké věci.“ A řekl jsem: „Když se to stane, vyrobí automobil, a automobily stále budou měnit tvar.“ Víte, jak auta vypadala v roce 1933. No, řekl jsem: „Stanou se jako vejce. Budou vypadat jako vejce. Protože jsem viděl na dálnici, na velké skvělé dálnici, auto, které nemělo žádný volant. Bylo ovládáno dálkově.“ Právě teď ho mají.

190 Řekl jsem: „Během té doby... Oni teď dovolují ženám volit a ženy nakonec zvolí...“ Řekl jsem: „Tento národ je ženským národem, je označen ženou. Je ženou, napříč proroctvím, všude; a číslo třináct všude v proroctví.“ A řekl jsem: „Je ženskou zemí. Ona zde má svobodu a ona ji zruinuje. Ona je ničitelkou světa.“

191 A Royi, dostal jsem tvoje dopisy o tom, o té velké ženě... Každý kriminální případ... Bylo odhaleno, vzhledem ke každému kriminálnímu případu, který zde byl ve Spojených státech spáchán, vždy za tím stála žena. To je skutečně pravda. To jsou nemravné ženy, vidíte.

192 No, a potom jsem řekl: „To se stane v té době, v průběhu toho času bude ženám dovoleno hlasovat a ony zvolí nesprávnou osobu, (Ony to udělaly v těchto posledních volbách. Je to tak.) která to začne pevně svírat. V tom čase se stane, že ve Spojených státech povstane velká žena. Bude nádherně oblečená.“ A poznamenal jsem v závorkách, že to je možná Katolická církev, vidíte?

193 „Ta se chopí vlády a moci, přemůže ostatní ve Spojených státech. Bude na pohled krásná, ale bude tak krutá, jak jen to bude možné.“

194 Řekl jsem: „Potom jsem se znovu podíval a viděl jsem Spojené státy rozmetané na kusy. Nezůstalo z nich nic.“

195 A potom jsem předpověděl. No tohle... to bylo „Tak praví Pán.“ A pomyslete! Pět z těch sedmi předpovědí se už splnilo. Církev se uchopí moci, Katolická církev, a nastane konečná doba.

196 A řekl jsem: „Viděl jsem... vypadalo to jako doutnající pahýly a rozmetané skály a celé Spojené státy vypadaly jako pustá krajina, kam jsem mohl dohlédnout z místa, kde jsem stál.“ A řekl jsem: „Podle toho, jak se čas vyvíjí, předpovídám, že to bude někdy mezi rokem 1933 a 1977 a bude velice obtížné tím projít.“

197 Sedíme na sudu se střelným prachem, přátelé. Všechno je připraveno. Ó, ale náš drahý nebeský Otec, který slíbil... Kdo to slíbil! Není to úžasné být služebníkem Kristovým? Všechny ty věci, které On zaslíbil! A pomyslete! Máme výsadu, že žijeme právě zde. On je přímo teď s námi, zná tajemství každého srdce, ví o tobě všechno, ty ohnivé plameny pronikají přímo do našich srdcí, ví o nás všechno, miluje nás.

Matouš 24:22; Marek 13:20; Lukáš 12:32

198 A nejste rádi, že jste dnes večer v té malé menšinové skupině, která zachovává víru? Protože to bylo Jeho přikázání: „Neboj se, maličké stádo, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království. A kdyby to dílo nebylo zkráceno, nebylo by spaseno žádné tělo.“

Matouš 25:6

199 Vidíte, jsme opravdu u konce. Letniční se stávají studení, vlažní, jsou vyplivnuti z Božích úst; jen malinká skupinka tu je vytažena, jen několik. Ale v tom nastane: „Hleď, Ženich přichází.“

200 A když to tak bude, každá z těchto stráží, každá stráž z těchto stráží... Vzpomeňte si, že je sedm stráží. A my jsme přímo v této poslední stráži. Ale každá z těch panen až sem vstala. Amen! Ó, co to bylo? Tentýž Duch svatý.

1. Mojžíšova 45:1, 3

201 Potom, co církev odejde ve... jak jsme to probírali v neděli večer, že Josef se dal poznat Izraeli, svým bratrům. Propustil svoji nevěstu, všechny, a poslal je zpět do paláce. A stál samotný se Židy a řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“

Umístili jsme to přímo do Písma, kde je řečeno, že ustanoví den kvílení a každý dům bude truchlit zvlášť.

Zachariáš 13:6

202 Řeknou: „Odkud máš ty jizvy,“ řekne, „na rukou... na tvých rukou?“

Zachariáš 13:6

On řekne: „Z domu mých přátel.“

Jan 19:37

„Ti, jenž Ho probodli, na Něj budou hledět.“ Zde stojí On, Josef.

1. Mojžíšova 50:20

203 On řekl: „Nedělejte...“ Jako řekl Josef: „Nehněvejte se na sebe, protože Bůh to dopustil, aby zachoval život.“ Co? Život církve, pohanů, pro své jméno, lidé z pohanů.

Ó, jsme na konci, moji bratři. Jsme zde! Ať je požehnáno jméno Páně. Zazpívejme tuhle dobrou starou píseň jako letniční bratři a sestry společně.

Říkáte: „No, já jsem baptista.“ Ale jestli jsi dostal letniční požehnání, jsi letniční. V pořádku. Dobře.

*Bud' žehnán svazek ten,
jenž v Kristu váže nás
a kruh náš zůstaň sjednocen,
jak v nebi bude zas.*

Poslouchejte teď, přátelé. Jestli je tu mezi námi někdo, ať jsi na kterémkoliv úseku své životní cesty, a do tvého srdce se dostala nějaká malá hořkost, poslyš mne. Zbav se toho teď. Zbav se toho... Nikdy nedovol, aby něco...

204 [Z publika je přineseno Poselství v jazycích a výklad. „Ano, můj lide, mluvím k vám v této hodině, jelikož se uprostřed tebe postavil můj prorok a oznámil mé svaté Slovo, mluvím k tobě právě v této chvíli skrze svého Ducha, praví všemohoucí Bůh. Protože vám říkám, můj lide, že tam venku, ve světě, dnes večer, ano, mluvil jsem ohledně těchto věcí v minulých dnech. Dokonce právě v tuto hodinu se dělají velké plány,

ano, které způsobí v této hezké zemi hodinu zkázy. Ano, dokonce v tomto světě, dnes večer, se nacházejí duchovní moci, které se spolu shromažďují a které se postaví, můj lide, proti tobě.

²⁰⁵ *Ale, říkám vám, abyste se v tom dni ani hodině nedali zastrašit, protože říkám, že jsem velký všemohoucí Bůh. Ano, stejně jako jsem vzal mé děti ze země v otroctví, ano, stejně jako jsem je vyvedl na poušť, do zaslíbené země, stejně tak vezmu tebe společně se mnou domů. A říkám vám, můj lide, nenechte se odradit, ale vložte svou důvěru ve všemohoucího Boha. Protože říkám, že jsem tě miloval mou velkou láskou a povolal jsem tě ze světa hříchu, abys mohl být mým vyvoleným lidem, a abych v tobě mohl projevit svou moc a slávu. A mluvím k tobě dnes večer tato slova, abych tě povzbudil, praví Pán.“]*

²⁰⁶ *Amen. [V obecnstvu je přineseno další poselství v jazycích a výklad, ale hlas je velice slabý. „Ano, můj služebník k tobě dnes večer mluvil. Ať je požehnáno mé Slovo, které vychází. Můj služebník právě poctil to, co bylo řečeno. Mnoho zla přijde na tento svět. Tak praví Pán.“]*

²⁰⁷ *Amen. Amen. Pane Ježíši, děkujeme Ti za tato poselství. To nás dojíká, Pane, když si uvědomujeme, že jsme se ničemu nevyhýbali, ale zachovali jsme víru. Ó, prosím, Bože, aby Duch i nadále zůstával v církvi. Drž nás, abychom byli jeden druhému blízko, Otče. A drž nás u sebe. Procházej se mezi námi, Pane, v tomto posledním věku svícnu, ve kterém žijeme. Buď naším světlem. Sviť na nás v těchto velkých dobách temna, Pane, protože si uvědomujeme, že svícen a hvězdy mluví o tmě.*

²⁰⁸ *Ale, Pane, my jsme rádi, že jsme dětmi světla, které chodí v Božím světle. Nejsme připoutáni k této zemi těmi pozemskými věcmi, ale jsme Tvými dětmi. Jak Ti za ty věci děkujeme. Děkujeme Ti, že jsi poslal toto poselství jako potvrzení svého Slova. Kéž bys byl uprostřed nás vždy poctěn, Otče. Kéž bys nás zachoval od veškeré hořkosti této země. Zachovávej nás v posvěceném stavu, aby naše životy před Tebou byly čisté, bezúhonné a svaté. Ať to udělá pro každého z nás krev Ježíše Krista, Pane.*

²⁰⁹ *Sejmi z nás... pokud je něco, co není v pořádku, vezmi to od nás, Pane. Je to hodina a čas zpytování. Tato shromáždění byla uspořádána z toho důvodu, abychom prozkoumali naše srdce. Ty jsi řekl, že ty ohnivé plameny z Tvých očí zkoumaly oblasti lidských srdcí. Ty to tak opravdu děláš, Otče. A potom k nám promluv a mluv k nám, abychom se udržovali ve stavu připravenosti, protože ta hodina se blíží. Ó, jak Ti za to, Otče, děkujeme. Budeme to dělat se vším, co je v nás, skrze Tvou milost. Amen.*

²¹⁰ Ó, copak Ho nemilujete? No, jestli je tu mezi námi někdo příchozí, takovým způsobem to bylo na začátku. Když byl Ježíš tady na zemi, On řekl... někdo se Ho zeptal ohledně věci manželství a rozvodu, nebo něčeho jiného. On odpověděl: „Na počátku to tak nebylo.“ Musíte se vrátit na začátek.

²¹¹ A proto, jestliže tím začátkem byla Letniční církev, a On je tím vinným kmenem a my jsme ratolesti, tak pokaždé, když ten Kmen zrodí církev, bude to Letniční větev — Letniční větev. Stejně jak to bylo na začátku, rozumíte, pokaždé.

²¹² Mohl bys do toho naroubovat jiné odnože, ale ony přinesou své ovoce. Můžeš vzít pomerančovník a naroubovat do něj citron a bude to rodit citrony, a bude to žít z života pomerančovníku. Naroubuj vedle toho grapefruit, a to bude rodit grapefruity, protože to je citrusové ovoce.

²¹³ A tak tyto organizace, denominace a ty další věci, jsou do toho nastrkány, a je to nazváno křesťanství. Ony mohou žít díky křesťanskému životu (To je čistá pravda.), ale budou přinášet denominační ovoce. Je to tak. Protože tam jsou takovým způsobem zastrčeny. Ale jestli ta větev někdy sama vyrazí... nebo, jestli ten vinný kmen ještě jednou vypustí větev, tak to bude... to znovu napíše knihu Skutků. To je čistá pravda. Protože to je to, co se stalo poprvé. A každá větev, která na tom vyrostle sama o sobě, přinese pomeranče — každá. A Bible to řekla, a je na tom dvanáct větví.

²¹⁴ Ó, jsem tak rád, že žiju pod tou větví. A vy? Ó, to je nádherné. Dobře. Pamatujte na zítra večer, bude to na téma věku Filadelf... nebo Sardského, o vystoupení luteránské organizace; Martin Luther...

